

Giới thiệu Thiên Tài Bao Cỏ Đồng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cuồng Hậu

Thể loại: Xuyên không, Dị giới, Nam cường, Nữ cường

Cái gì không thể tập võ là kẻ ngu ngốc, không thể tụ khí đều là củi mục? Nàng vốn là thiên tài!

Xuyên qua rồi thì nàng chính là Từ Gia - bị người đời cho là phế vật. Nàng mạnh mẽ trở mình, dùng một phen ngân châm, một tòa thần đình, một đôi mắt nhìn thấu tâm linh khiến cho thiên hạ đều quỳ phục dưới chân nàng.

Cái gì là thần khí, thần thú, thần đan...tất cả chỉ là trò cười trước Từ Đồng của nàng. Nàng thích thì thu giữ không muốn thì hủy diệt.

Mỗ nam bá đạo xiết chặt vòng eo nàng nói: Vậy là nàng yêu thích ta, vẫn còn yêu thích ta?

Tuyệt sắc mỹ nam bá đạo nữ chủ, đại sát bốn phương sáu triều miên, ngược cận bá nữ tiện nam, ôm kỳ trân dị bảo... Người có thể nghĩ đến toàn bộ có, người không nghĩ tới cũng có!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Cỏ Đồng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cuồng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Giới thiệu vắn tắt đầy đủ cùng đẳng cấp đặt ra

Không thể tập võ, chính là người ngu ngốc? Không thể tụ khí, chính là củi mục? Bọn họ cũng biết, nàng vốn là thiên tài!

Một khi xuyên việt, Từ gia thấy máu liền ngắt, phế vật ngu ngốc hoa lệ xoay người, một phen ngân châm, một tòa thần đình, một đôi con người nhìn thấu, coi thường thiên hạ trăm dân trăm họ.

Thần khí, thần thú, thần đan... Thế gian ở trong mắt Từ Đồng chỉ có hai loại, nàng thích thì thu hết trong túi, nàng chán ghét thì tận tình hủy diệt.

Mỗ nam bá đạo ôm lấy eo nhỏ của nàng: Vậy là ngươi yêu thích ta đây, yêu thích ta đây, vẫn là yêu thích ta đây?

Xuyên việt huyền huyền? Đúng! Bá đạo nữ cường? Đúng! Phúc hắc khôi hài? Đúng vậy! Bá đạo sủng ái? Tuyệt đối!

Mỹ nam tuyệt sắc, nữ chủ bá đạo, đại sát bốn phương sáu triều miên, ngược cận bá nữ tiện nam, ôm kỳ trân dị bảo... Người nghĩ đến cũng có, người không nghĩ tới cũng có!

Cảnh tượng thứ nhất:

Mỗ nam hai tay hai chân bị bó, ở giường bị trói thành chữ to, đai lưng bị đao đâm ra, vẫn như cũ cười đến tà khí xinh đẹp, “Đồng đồng, nhanh lên, ta đều không kịp đợi!”

Từ Đồng cười một tiếng, “Đừng nóng vội, ta còn thuốc tê vô dụng đây!”

Mỗ nam cười xấu xa, “Chuyện như vậy, không phải đều là nữ nhân đau à?”

Từ Đồng ánh chừng dao mổ trên lòng bàn tay, “Đừng hiểu lầm, ta chỉ là nghe nói Long tộc khung trái tim rất là kỳ lạ, chuẩn bị giải phẫu để xem một chút là thật hay giả!”

Cảnh tượng thứ hai:

Mỗ nam ngồi ngay ngắn trên địa vị cao, kiêu ngạo mà liếc xéo nàng, vỗ nhẹ lồng ngực, “Chỉ cần ngươi nói yêu thích ta, ngươi có thể tùy thời ôm ấp!”

Từ Đồng ngáp một cái, “Ban ngày tỉnh nằm mơ, đây là bệnh, phải trị!”

Cảnh tượng thứ ba:

Từ Đồng cười tủm tỉm mở miệng, “Ngao ngao, miệng mở ra!”

Mỗ nam ngao ngao uống xong chén thuốc, đột nhiên nghĩ tới một chuyện, “Ngươi không phải là bác sỹ thú y sao?”

Từ Đồng dò xét chỉ chọn trụ cột của hắn, “Đúng vậy, ta y được chính là loại người như ngươi ****!”

Nháy mắt, nàng đã bị hắn áp chế dưới thân, “Ngươi nói ta là ****, vậy ta liền **** cho ngươi xem!”

Bài này tương quan:

Nghề nghiệp đặt ra:

Tinh võ sĩ, tinh thuật sư, đan sư.

Đăng cấp đặt ra:

Tinh võ sĩ: Phân, thiên, thánh, thần (4 cấp). Tiêu chí biểu tượng: Hai tiểu kiếm giao nhau, dưới kiếm sao nhỏ đại biểu độ sáng tinh thể.

Địa giai: Vừa tới Cửu Tinh, xưng là võ sĩ. Tiêu chí biểu tượng: màu đỏ.

Thiên giai: Vừa tới Cửu Tinh, xưng là vũ tôn. Tiêu chí biểu tượng: màu bạc.

Thánh giai: Vừa tới Cửu Tinh, xưng là võ thánh. Tiêu chí biểu tượng: màu vàng kim.

Thần cấp: Hạ, trung, thượng (tam phẩm), xưng là võ thần. Đột phá thượng phẩm, xưng là chân thần. Tiêu chí biểu tượng: màu tím.

Tinh thuật sư: Phân, thiên, thánh, thần (4 cấp). Tiêu chí biểu tượng: Ngũ mang tinh, ngũ mang tinh hạ sao nhỏ đại biểu độ sáng tinh thể.

Địa giai: Vừa tới Cửu Tinh, xưng là tinh sĩ. Tiêu chí biểu tượng: màu đỏ.

Thiên giai: Vừa tới Cửu Tinh, xưng là tinh tôn. Tiêu chí biểu tượng: màu bạc.

Thánh giai: Vừa tới Cửu Tinh, xưng là tinh thánh. Tiêu chí biểu tượng: màu vàng kim.

Thần cấp: Hạ, trung, thượng (tam phẩm), xưng là tinh thần, đột phá thượng phẩm, xưng là chân thần. Tiêu chí biểu tượng: màu tím.

--

Đan dược sư: Phân, thiên, thánh, thần (4 cấp). Tiêu chí biểu tượng: Dược đỉnh, sao nhỏ dưới đỉnh đại biểu độ sáng tinh thể.

Địa giai: Vừa tới Cửu Tinh, xưng là đan sư. Tiêu chí biểu tượng: màu đỏ.

Thiên giai: Vừa tới Cửu Tinh, xưng là đan tôn. Tiêu chí biểu tượng: màu bạc.

Thánh giai: Vừa tới Cửu Tinh, xưng là đan thánh. Tiêu chí biểu tượng: màu vàng kim.

Thần cấp: Hạ, trung, thượng (tam phẩm), xưng là dược thần, đột phá thượng phẩm, xưng là chân thần. Tiêu chí biểu tượng: màu tím.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Cỗ Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cuồng Hậu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Người phế vật ngu ngốc nhất như chuột

Tinh ảo cảnh.

Bắc Châu đại lục, Từ Diệu Thành, Từ Phù phía sau núi.

“Van cầu các ngươi, không cần... Van cầu các ngươi... Ta sẽ chết mất...”

Từng đợt tiếng cầu khẩn, chính từ trong rừng cây mơ hồ truyền tới.

Trong rừng đất trống, ánh trăng như nước chiếu ra bóng dáng một bé gái co lại trên mặt đất.

Nàng cũng chỉ là mười hai mười ba tuổi, áo bào màu đỏ trên người tràn đầy đất bụi cùng cỏ nát, giờ phút này, thân thể nàng đang gắt gao co lại dưới tàng cây, trên mặt mấy khối thanh màu tím bực mủ cao, che kín diện mạo thật sự của nàng, nhìn qua xấu xí mà chán ghét.

Nhưng, một đôi mắt thật to cùng lông mi dài lấp lánh, phá lệ sáng ngời mê người, chỉ là, hiện tại trong đôi mắt kia tràn đầy sợ hãi, nước mắt lóng lánh, xem bộ dáng kia, tựa hồ lập tức liền muốn khóc lên.

Ở trước mặt nàng cách đó không xa, đứng hai người.

Hai người này, một nam một nữ, nữ tên là Từ Quyển Rũ, nam gọi là Lam Mê Hoặc. (Mình không biết dùng tên hai người này như thế nào:)

Từ Quyển Rũ mặc quần áo màu tím nhạt, mười sáu tuổi đã trở mã không ít, lộ ra vài phần quyền rũ, Lam Mê Hoặc so nàng còn muốn lớn hơn ba bốn tuổi, cái đầu không thấp, thân hình cao tráng, cũng được xưng tụng thiếu niên tuấn mỹ.

“Tiểu Đồng muội muội, đừng sợ a, chúng ta làm sao sẽ cho ngươi chết đây?” Từ Quyển Rũ khẽ vuốt trong tay bình thuốc, “Ta đây không phải là còn có được giải độc sao, sau khi ngươi ăn vào độc dược, lập tức uống giải dược, độc dĩ nhiên là khó giải!”

“Đúng vậy đúng vậy, nói nhất định còn có thể đem nọc ong trên mặt ngươi đều cấp khó giải đây!” Lam Mê Hoặc vừa cười vừa nói.

Cô bé bị bọn họ xưng là muội muội này, tên là Từ Đồng, cũng là đích nữ của Từ gia, thân phận tuy là con vợ cả, lại không được sủng ái.

Điều này cũng không có biện pháp, thế giới này, người mạnh là vua. Từ gia vốn là y dược thế gia, trong tộc xảy ra mấy vị cao cấp tinh đan sư, không là ở Từ Diệu Thành, tại toàn bộ Bắc Châu đại lục cũng là có lực ảnh hưởng không nhỏ.

Phụ thân của Từ Đồng mặc dù không phải là Từ gia đích hệ tử tôn, lại cực kì có thiên phú, từng là ánh sao đan sư cường đại nhất Từ Diệu Thành. Mẫu thân cũng là một ánh sao thuật sư cường đại, trước khi nàng sinh ra, tất cả mọi người cho rằng, đứa bé này tất nhiên sẽ tập trung thiên phú cả hai người, gân cốt thần kỳ, sẽ phải trở thành châu báu.

Kết quả, lúc nàng sinh ra, mẫu thân khó sinh một mạng quy thiên, phụ thân nhớ đến ái thê, một đêm tóc trắng, không lâu sau cũng liền đổ bệnh theo thê qua đời, mà Tiểu Từ Đồng càng thêm thiên tư ngu dốt, cho đến khi tám tuổi, cũng không nhận biết được một cái phương thuốc dân gian, lần đầu tiên thay người bị thương băng bó, chứng kiến máu liền trực tiếp dọa ngất đi.

Một cái phế vật lại người nhất gan người ngu ngốc, lập tức liền trở thành một người bị mọi người phi nhổ.

Mỗi ngày, nàng giống như một hạ nhân đồng dạng bị huynh đệ tỷ muội trong tộc quát tới quát lui, độc trên mặt cũng là hai ngày trước thời điểm giúp một tỷ tỷ hái mật hoa trên cây bị độc phong đập đến.

Lúc này đây, Từ Quyển Rũ cùng Lam Mê Hoặc tìm đến nàng, đương nhiên cũng không có cái gì gọi là tốt tâm.

Vì khích lệ quyền sở hữu những thứ kia có thiên phú tuổi trẻ con em, Từ Diệu Thành cách mỗi một năm, sẽ tiến hành tỉ thí đan sư, người tuổi trẻ ở trong tỉ thí biểu hiện xuất sắc, đều được ban thưởng.

Mà Từ gia, đối với người tuổi trẻ đạt được ban thưởng cũng sẽ đặc biệt ngợi khen, đồng ý cho bọn họ tiến vào Từ gia Thánh Đan Các, tiếp xúc được phương phẩm cấp đan cao hơn.

Ai không muốn trở thành cao thủ, ai không nghĩ một lần hành động nổi danh đạt được thành chủ thưởng thức, ai không muốn học đến cao hơn phương thuốc dân gian, trở thành người trên đại lục được mọi người chú ý?

Trước mắt đại sự như vậy, vì thí nghiệm đan dược cùng dược hiệu của mình như thế nào, Từ Quyển Rũ cùng Lam Mê Hoặc sau khi thương lượng, quyết định dùng người sống thí nghiệm thuốc, thí nghiệm trực tiếp lên mục tiêu là Từ Đồng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Cô Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cuồng Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Hai người các người thân mật đủ chưa?

Từ Đồng mặc dù ngốc, lại không có ngốc đến nỗi tự nguyện ăn độc dược, lại sợ hãi hai người, không dám chạy trốn đi, chỉ đau khổ cầu khẩn.

“Chỉ cần các người không để cho ta uống độc dược, để ta làm cái gì đều được...”

“Ngươi đừng rệu ròi mời không uống lại uống rượu phạt!”

Từ Quyển Rũ nào có kiên nhẫn cùng nàng nói nhảm, lập tức hướng Lam Mê Hoặc một bên hơi hất cằm, Lam Mê Hoặc lập tức tiến lên, bắt lấy Từ Đồng, lấy tay đẩy ra miệng của nàng, Từ Quyển Rũ liền đưa độc được đã chuẩn bị tốt trong tay rót vào miệng Từ Đồng.

Từ Đồng đâu chịu đi vào khuôn khổ, chỉ là liều mạng giãy giụa, Từ Quyển Rũ không cẩn thận đã bị nàng đem bình thuốc đổ ngã trên mặt đất.

“Đáng chết!” Từ Quyển Rũ giờ tay định đánh.

Lam Mê Hoặc giữ chặt cánh tay của nàng, “Dừng, dù sao nàng cũng uống không ít, độc tính vậy là đủ rồi, mặt nàng ghê tởm chết, người cũng hạ thủ được?”

Từ Đồng cũng đã thống khổ ôm lấy bụng, lăn lộn trên mặt đất, “Bụng của ta đau quá, cứu... Cứu ta...”

“Ta lập tức liền cho người giải độc.” Từ Quyển Rũ vội vàng từ trên thân lấy ra luyện chế giải độc của mình.

“Đừng nóng vội!” Lam Mê Hoặc nhẹ nhàng lắc đầu, “Nhanh như vậy, độc khẳng định còn không có nhập tâm mạch, phải đợi độc nhập tâm mạch thử lại, như vậy hiệu quả mới chuẩn nhất.”

“Nói cũng đúng.” Từ Quyển Rũ hướng hần quyển rũ cười một tiếng, “Vẫn là biểu ca nghĩ chu đáo.”

Lam Mê Hoặc cũng là lớn mật, lập tức liền đưa tay tới trên mặt nàng bóp một cái, “Đó là tự nhiên, ai kêu ta giúp người làm việc đây.”

Hai người tại đây liếc mắt đưa tình, cũng không có chú ý tới, Từ Đồng giãy giụa càng ngày càng vô lực, cuối cùng đã nằm trên mặt đất không nhúc nhích.

Trong bầu trời đêm, đột nhiên lóe qua một đạo điện quang.

Gió bắt đầu thổi, mây đen như mực bắt đầu động.

Trong bầu trời đêm đột nhiên hiện ra một ngôi sao thần, sau đó ngôi sao kia từ giữa không trung rơi xuống, dĩ nhiên là thẳng tắp rơi vào mi tâm Từ Đồng.

Hết thấy nhìn như quỷ dị, nhưng không có phát ra nửa điểm âm thanh.

Lam Mê Hoặc cùng Từ Quyển Rũ bên kia ôm cùng một chỗ, một thân lửa nóng, ở đâu chú ý tới những thứ này.

Trên cỏ, Từ Đồng mới vừa rồi còn nhắm mắt, nửa điểm hơi thở cũng không có, đột nhiên mở mắt ra.

Đôi nhãn tinh kia, khỏe mắt nước mắt còn chưa khô, ánh mắt cùng vừa rồi tưởng như hai người khác nhau, sớm đã không có nửa điểm khiếp đảm và sợ hãi, có chỉ là trong trẻo nhưng lạnh lùng cùng thấy rõ thế sự khôn khéo.

Trong mắt của nàng, hơi có nghi hoặc.

Nàng nhớ rõ vừa mới ở trong sa mạc rộng lớn chấp hành nhiệm vụ, là vì bảo vệ thứ vừa khai quật trong sa mạc là Cửu Tinh đỉnh. Vừa rồi đang cùng kẻ trộm mộ sống mái với nhau, máy bay trực thăng của đối phương hướng nàng phóng ra hỏa tiễn, máy bay trực thăng nổ tung trong nháy mắt, nàng ôm lò Cửu Tinh nhảy xuống, làm sao sẽ đến nơi này?

Kẻ trộm mộ đâu, đồng bạn của nàng đâu?

Trong đầu ong một tiếng trầm đục, sau đó, kí ức mênh mông như thủy triều liền trút xuống mà đến, trong nháy mắt lấp đầy ý thức của nàng.

Nguyên lai, nàng đã không có còn thế giới kia.

Trùng hợp chính là, thân thể của nàng hiện tại chỗ này, tên hoàn toàn giống với trước khi nàng xuyên qua, cũng là họ Từ, giống nhau cũng gọi là Từ Đồng.

Chỉ là, “Từ Đồng” này cùng nàng hoàn toàn là khác biệt một trời một vực. Trước kia, nàng là thiên tài thầy thuốc ngoại khoa, là truyền nhân của thế gia trung y dược, nàng còn tinh thông châm cứu cùng y thuật, còn “Từ Đồng” này lại hoàn toàn cùng nàng ngược lại, không chỉ là phế vật vô dụng, hơn nữa còn nhát như chuột.

Hai người trước mắt kia, đúng là đầu sỏ gây nên cái chết của Từ Đồng, nếu như Từ Đồng này không có chết, có lẽ nàng cũng sẽ không xuyên đến cái địa phương này.

.

Nghĩ tới đây, nàng đối với hai người kia cũng liền càng phát ra chán ghét.

Ngẩng mặt nhìn hai người, nàng chậm rãi đứng lên.

“Hai người các người, thân mật đủ chưa?”

Chương 4: Tiệp nam cận bã nữ cùng nhau ngược

Vẫn là thanh âm Từ Đồng, nhưng giọng nói giống như mùa mưa cuối thu, lạnh thấu xương.

Nghe được thanh âm, hai người kinh ngạc xoay mặt, nhìn thiếu nữ gầy gò cùng đôi mắt kia, hai người cùng nhau rùng mình một cái.

Người thiếu nữ trước mắt này, làm sao thoáng cái đã thay đổi rất giống Tu La sát thần?

Không chờ bọn họ thấy rõ chuyện gì xảy ra, Từ Đồng đã vội vàng giương cao hai tay, hai ngón tay thò ra, điểm bên cạnh sườn của hai người.

Hết thấy tới quá nhanh quá đột ngột, đừng bảo là Từ Quyển Rũ, Lam Mê Hoặc thân là tinh võ sĩ cũng không kịp phản ứng, đã bị nàng đánh trúng, hai người chỉ cảm thấy bên cạnh sườn rất đau, trực tiếp liền ngã xuống đất.

Thân thể này mặc dù là phế vật, nàng cũng không phải là người ngu ngốc.

Nàng vì quốc gia, đã từng tiếp nhận qua bộ đội đặc chủng đại đội ma quỷ huấn luyện, thân thể này bây giờ còn rất yếu ớt, nhưng đầu óc tinh táo cùng kỹ xảo công kích vẫn còn, trực tiếp lấy một phương thức đả kích kẻ địch, đối với Từ Đồng mà nói, hoàn toàn là một đĩa đồ ăn.

Đi lên phía trước, sờ sờ cần cổ Từ Quyển Rũ, Từ Đồng chỉ là khinh bỉ khiêu mi.

“Thân thể này thật hư nhược!”

Ánh mắt quét qua bồi bình thuốc, khoe môi nàng cũng đã mang theo tà ý giương cao, lúc này nhìn kỹ thiếu nam thiếu nữ trên mặt đất.

Trong ánh mắt của nàng, quang hoa khác thường chột lóe qua, y phục trên người hai người lập tức bắt đầu trở nên trong suốt, nàng tinh tường nhìn thấy hai người ở bên trong cất giấu bình thuốc cùng túi tiền v.v...

Đây chính là chỗ mà Từ Đồng không giống với người thường, nàng cũng không phải là người bình thường, mà là một người có dị năng.

Trước khi xuyên qua, nàng có một đôi mắt có thể nhìn thấy hết thảy, chỉ cần nàng nghĩ, nàng có thể nhìn thấu.

Khi đó, bệnh nhân của nàng chưa bao giờ cần khám CT các loại gì đó, nàng chỉ cần nhìn lên một cái, liền tìm được chỗ máu chốt của bệnh.

Mặc dù không có thân thể cường hãn như trước, nhưng dị năng của nàng vẫn còn.

“Rất tốt!”

Từ Đồng hài lòng thì thầm.

Cầm bình thuốc tìm được trên người của bọn họ, Từ Đồng vừa mở ra, những thứ này không làm khó được nàng, nhẹ nhàng khẽ ngửi, cũng đã đoán được được hiệu bên trong.

Nàng cúi xuống thân chuẩn bị dứt cho hai người, suy nghĩ một chút, lại ngừng tay.

Tiệp nhân như vậy, trực tiếp chết không phải là tiện nghi cho bọn họ?

Thu hồi độc được, trên người Lam Mê Hoặc lục soát được một bình hồng ngọc nhỏ, nàng giương môi khẽ cười, trong đôi mắt lạnh như băng.

“Các ngươi thích thân mật như vậy, ta liền cho các ngươi thân mật đủ!”

Đem bảy tám viên đan dược trong bình nhỏ đồ ra, nàng khom người bóp mở cầm Từ Quyển Rũ, đem ba viên đan dược nhét vào trong miệng nàng, mấy viên còn dư lại kia toàn bộ dứt cho Lam Mê Hoặc.

Rất nhanh, hai người liền bắt đầu hô hấp dồn dập, sắc mặt ửng hồng, từ trong hôn mê tỉnh táo lại, gằn trong gang tấc, hai người giống như dã thú động tình cùng hướng đối phương nhào tới.

Từ Đồng ánh mắt xẹt qua thân thể hai người dầy dụa cùng một chỗ, lạnh lùng cười một tiếng.

“Phi lễ chó nhìn, nhị vị từ từ hưởng thụ, ta còn là vị thành niên liền không nên xem!”

Xoay người, nằng bước nhanh chạy về phía ngoài rừng, vẫn không quên từ trên người lấy ra hỏa dẫn, ném vào một lùm cỏ khô.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Cò Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cường Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Tự làm bậy không thể sống

Đồ tốt phải chia sẻ, xuân cung đồ sống như vậy, tình hình thực tế trực tiếp, tại sao có thể không để cho các huynh đệ tỷ muội trong tộc hảo hảo mà thường thức một tí đây?

Lửa gặp gió, lập tức liền bốc cháy lên, cách đó không xa một đôi nam nữ căn bản là không để ý đến, chỉ là điên cuồng mà xé toang y phục đối phương, như dã thú giãy dụa dây dưa cùng một chỗ.

“Không xong, bốc cháy!”

Đệ tử trong tộc tuần tra ban đêm sau khi thấy ánh lửa, lập tức liền lớn tiếng gọi người chạy tới.

Nơi này cách đó không xa, chính là được cốc Từ gia, trong cốc có các loại gốc cây thảo dược hiếm thấy, nếu như để lửa thiêu được cốc, kia tổn thất rất lớn.

Thời gian nửa đêm yên tĩnh, một tiếng thét chói tai này, lập tức liền làm mọi người ngủ say bừng tỉnh.

Vô số tiếng bước chân dồn dập, theo bốn phương tám hướng truyền đến, mọi người hoặc lướt hoặc xách theo thùng nước chạy tới cứu hỏa.

Từ Đồng chỉ đốt một đồng cỏ khô nhỏ, nhìn qua tựa hồ khói lửa rất lớn, trên thực tế cũng không có bao nhiêu uy hiếp, mọi người xách theo thùng nước chặt vật chạy tới, nhìn qua là ánh lửa chiếu rọi hai cổ thân thể như dã thú đồng dạng dây dưa.

“Đây không phải là Từ Quyển Rũ tỷ cùng Lam Mê Hoặc sao?”

Lập tức liền có người trẻ tuổi nhận ra thân phận hai người.

“Chuyện gì xảy ra?” Từ gia tông chủ, Từ Thanh xuyên qua đám người đi tới, xem đối nam nữ trên mặt đất, trong nháy mắt sắc mặt xanh mét, lập tức quát khê, “Từ Quyển Rũ, Lam Mê Hoặc!”

Trong khi hắn nói chuyện, thân thể Lam Mê Hoặc đột nhiên kịch liệt run rẩy một hồi, trong cổ họng phát ra một tiếng như thú gào thét thanh, cả người liền trực tiếp té nhào vào thân thể Từ Quyển Rũ, trước có hắn cản trở, mọi người không có thấy rõ, hiện tại mới chú ý tới, dưới người hắn Từ Quyển Rũ một đôi nhãn tình dùng sức trừng mắt, trong miệng mũi tràn đầy màu trắng bọt biển.

Từ Thanh thân thể nhoáng một cái, đã lướt đến, lấy tay vươn hướng chớp mũi Từ Quyển Rũ.

Ở đâu còn có hơi thở?

Hắn sắc mặt đại biến, lập tức lại dò xét cảnh mạch Lam Mê Hoặc, đồng dạng, cũng là không có nửa điểm dấu hiệu mạch đập.

Cái trong bình đúng là đích thân Từ Quyển Rũ chế biến **** tán, loại thuốc này, hắn cùng với Từ Quyển Rũ thời điểm thân mật chính là ăn được hơn nửa viên, Từ Đồng trực tiếp làm cho hai người phân ra toàn bộ một chai, bọn họ ở đâu chịu được, Từ Quyển Rũ đã sớm bởi vì được lực quá lượng mà chết, Lam Mê Hoặc lần cuối lên cao, cuối cùng chết.

“Tông chủ mau nhìn?” Một bên, có người nhặt lên trên mặt đất một cái bình thuốc màu đỏ, “Thuốc này trong bình có hợp hoan hoa hương vị, xem đến, bọn họ là dùng được vật quá lượng.”

Trong bình hợp hoan hoa hương vị, hai người này hiện tại lại là này loại **** tư thái, tất cả mọi người đương nhiên cho rằng, là chính bọn họ miệt mài, dùng được quá lượng đem mình đùa chơi chết, nơi nào sẽ nghĩ tới đây hết thấy kỳ thật do Từ Đồng đạo diễn ra vở kịch hay này.

Từ Thanh nhẹ nhàng ngửi ngửi cái bình, quả nhiên ngửi được trong bình hợp hoan hoa hương vị.

“Đại ca, đã xảy ra chuyện gì?”

Một người nam tử trung niên xông vào đám người, người này tên là Từ Vũ, đúng là phụ thân của Từ Quyển Rũ, đệ đệ tông chủ Từ Thanh.

Từ Vũ nghi ngờ nhìn về một bên, chứng kiến thi thể nữ nhi, trong nháy mắt sắc mặt biến đổi lớn, “Là ai, là ai hại chết nữ nhi ta?”

“Là Từ Quyển Rũ nhà các ngươi tự mình làm chuyện tốt!” Từ Thanh hừ lạnh đem bình thuốc ném đến trong tay hắn, ánh mắt uy nghiêm nhìn mọi người

chung quanh, “Về sau, các người lấy làm gương, nếu như lại có người dám luyện chế loại

đan dược này, lập tức trục xuất khỏi tộc!”

Nói đến đây, Từ Thanh hung hăng trừng mắt liếc nhị đệ Từ Vũ.

“Người chịu trách nhiệm đem thi thể Lam Mê Hoặc đưa về Lam Diệu Thành, thể nhưng cùng loại bại hoại như thể làm đám hỏa, quả thực là vũ nhục bộ tộc Từ thị!”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Có Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cường Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Cường thế mỹ thiếu niên

Hừ lạnh một tiếng, Từ Thanh phẩy tay áo bỏ đi.

Mẫu thân Lam Mê Hoặc cùng hôn thê Từ Vũ vốn là hảo tỷ muội kết nghĩa kim lan, hai nhà xưa nay giao hảo, thường xuyên đi đi lại lại, mấy năm này lại kết làm thân gia.

Phụ thân Lam Mê Hoặc ở Lam Diệu Thành cũng là đứng đầu một tông, rất có tiếng tăm.

Bởi vì có một con rể tốt như vậy, hơn nữa nữ nhi trời cho không sai, năm trước luyện ra địa giai ba sao đan dược, Từ Vũ ở trong tông luôn luôn vênh mặt đi ngang.

Ngày thường, lúc nào cũng bộ dạng mũi ngẩng lên trời, đối với đại ca Từ Thanh, thân là đứng đầu một tông, Từ Vũ cũng không quá để vào mắt.

Từ Thanh cũng sớm đã xem người đệ đệ này không vừa mắt, hiện tại Từ Quyển Rũ cùng Lam Mê Hoặc xảy ra chuyện như vậy, hẳn làm bá phụ chẳng những không có nửa điểm đau lòng, ngược lại trong lòng thật hả hê.

Từ Vũ bên kia khóc đến mặt mũi tràn đầy nước mắt, cả đám chờ nhưng là nhanh chóng tản ra, không có người nào đi lên an ủi.

Trong ngày thường, Lam Mê Hoặc ý vào chính mình có tu vi tốt, hơn nữa đến từ Lam Diệu thành cường đại nhất Bắc Châu đại lục, ở trong tông làm uy làm phúc, bọn họ bây giờ chết, đệ tử khác cao hứng còn không kịp, nơi nào có nửa người vì bọn họ thương tâm?

Cách đó không xa, trên cành một gốc cổ thụ.

Từ Đồng lười biếng lắc hai cái chân nhỏ, giờ tay ngón tay giữa vuốt vuốt một mảnh lá cây.

Hiện tại, chuyện đã xong việc hoàn mỹ, nàng cũng nên trở về nghiên cứu thật tốt thân thể mới này một chút.

“Ta muốn người.”

Sau lưng, giọng nam trầm thấp, không hề có dấu hiệu vang lên.

Bàn tay nhỏ bé trên tàng cây nhẹ nhàng vỗ, nàng trong nháy mắt đang ngồi đứng lên, nụ cười trên mặt cũng hóa thành thâm trầm, một đôi mắt thẳng tắp nhìn về phía chỗ truyền đến thanh âm.

Hắn đứng ở trên một nhánh cây trước người của nàng cách đó không xa, nhánh cây kia bất quá cũng lớn bằng cánh tay nhỏ bé của nàng, hắn lại đứng được vững như thái sơn.

Đó là một người thiếu niên, thân hình to lớn, gần như hoàn mỹ.

Trường bào màu đen như bóng đêm, cổ áo, tay áo đều có kim vân sắc hoa mỹ màu vàng kim, phía dưới đai lưng treo một kim bài màu vàng kim cỡ bàn tay hải nhi, ở trên trường bào thập phần chói mắt.

Gió đêm phát động, quần áo hắn khẽ phát phới, tóc đen như mực, gò má như ngọc.

Vô luận mặt mày mắt mũi, cơ hồ gần như hoàn mỹ, lại cũng không vì vậy mà có vẻ âm nhu, bởi vì khuôn mặt kia trong lúc đó truyền tới ý bá đạo, tuyệt đối cường thế.

Xem dung mạo của hắn, cũng bất quá chính là thiếu niên vừa hai mươi, nhưng loại khí thế loại này, lại tựa hồ đã sống quá thiên thu vạn tải.

Trên mặt của hắn cũng không lộ vẻ gì, ngay cả sát ý cũng không có, chỉ đứng ở nơi đó, lại như một pho tượng thần, làm cho người ta ngực phát căng.

Người này, nàng chưa bao giờ thấy qua, cũng không phải là người trong tông, có thể thần không biết quỷ không hay đến gần nàng trong khoảng cách chưa đến ba thước, người này nhất định là cao thủ.

Đổi lại bất kì nữ tử nào trong tông, đại khái đều sẽ bị mặt mũi của hán kinh động.

Đổi lại bất kì nam tử nào trong tông, đại khái đều sẽ bị khí thế của hán bức bách.

Nhưng mà, Từ Đồng nhìn người trước mắt này, trong đôi mắt xinh đẹp cũng chỉ có khinh bỉ cùng lạnh như băng.

Ở trong mắt Từ Đồng, trên đời này chỉ có hai loại, loại thứ nhất là nàng thích, nàng thích, nàng sẽ sủng ái dù đổ che chở, loại thứ hai là nàng không thích, kết quả kia liền chỉ có một - hủy diệt.

Người thiếu niên trước mắt này mặc dù dung mạo tuấn mỹ, thân thủ phi phàm, nhưng cái loại từ trên cao nhìn xuống nàng, nàng đúng là tuyệt không thích.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Cỗ Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cuồng Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Hay là ngươi đi chết sẽ dễ dàng một chút (*)

(*) Nguyên văn: ngươi hay là đi từ tương đối dễ dàng chút ít

Trước mắt thiếu niên này mặc dù dung mạo tuấn mỹ, thân thủ phi phàm, nhưng cái loại ánh mắt nhìn nàng từ trên cao nhìn xuống, nàng đúng là tuyệt không thích.

Vì vậy, thiếu niên ở trước mắt lập tức bị Từ Đồng phân làm 2 loại:

“Ta không thích ngươi”!

Rõ ràng nàng đứng thấp hơn so với hán, rõ ràng nàng hiện tại xấu hơn hán, rõ ràng nàng so với hán là nhỏ yếu hơn, nhưng giọng nói của hán như từ trên cao nhìn xuống, vô cùng miệt thị.

Đây là Từ Đồng.

Thà chết, không quỳ!

Loại từ thỏa hiệp này, cho tới bây giờ sẽ không xuất hiện trong từ điển của nàng.

Thiếu niên quần áo đen khề nhếch môi: “Thần phục ta, ta cho ngươi làm người hầu của ta”

Một câu này, mặt hán vẫn đồng dạng như cũ, không có tâm tình, bình tĩnh vô cùng, trong cái bình tĩnh này, bá đạo không cho cự tuyệt cùng tuyệt đối cao ngạo.

Phảng phất, có thể làm người hầu hán, đối với nàng là một vinh hạnh lớn lao.

Hán cũng không cần nàng thích hán, hán tới nơi này là vì đang đợi một người, người đó còn chưa tới, rảnh rỗi nhàm chán liền nhìn một đoạn đẹp mắt, đem thủ đoạn của nàng thu vào trong mắt, cái tiểu nha đầu này thủ đoạn thật âm ngoan, hán cảm thấy nàng có tư cách làm người hầu hán, vì hán mà làm việc.

Cho nên, hán nói, hán muốn nàng.

Gương mặt Từ Đồng không chút biến đổi nào, giọng nói so với hán còn chút kiêu ngạo, bá đạo hơn;

“Ngươi đi chết sẽ dễ dàng một chút” (*) (-.-)

Thần phục với người, đó không phải chuyện nàng sẽ tiếp nhận.

Đáy mắt thiếu niên hắc y lóe lên một tia tức giận.

Xa xa, trong rừng đột nhiên có tiếng chim cú vang lên.

“Tạm biệt, lần sau, hoặc là chết, hoặc là phục.”

Thanh âm chưa giứt, bóng dáng đã biến mất trong màn đêm tối.

Khi dễ dàng? “Hừ”

Phi thân nhảy xuống khỏi cây đại thụ, nàng rời đi được cốc, tìm được một gốc thảo dược có thể giải nọc ong, lập tức liền phi thân trở về tiểu viện.

Cái gì bao cò, cái gì phế vật. Những thứ này cho tới bây giờ không thể nào làm khó nàng.

Lực cảm ứng kém, nàng có thể luyện tập!

Thể chất kém, nàng có thể tự mình điều dưỡng!

Về mặt y thuật, nàng có thiên phú, làm một cái đan dược sư không phải việc gì khó.

Nói nàng cái gì là hung tính chuyển thế, cái gì là khắc phụ khắc mẫu, nói cái gì đây là lão thiên (ông trời) trừng phạt.

Cái gì mà thiên ý, nàng sẽ nhất định nghịch thiên mà đi!

Chỉ chớp lát sau, Từ Đồng trở về tiểu viện, tìm được ngọn nến nhen nhóm hỏa dẫn trên bàn, nàng lập tức cầm lấy gương, cẩn thận tra xét.

Hay thật, cả gương mặt toàn bộ là những vết tím bao lớn, nọc ong này thật lợi hại.

Đem rửa sạch cây thảo dược mình vừa nhổ được lúc nãy, Từ Đồng cẩn thận chất lấy nước từ lá cây, đắp lên mặt. Loại cỏ (thảo dược) này tên là Hiện Xi Thảo, nhìn qua tầm thường, nhưng là giải dược hay cho nọc ong này.

Nghĩ đến lời thiếu niên vừa rồi nói, nàng khinh thường lau miệng. “Đối với khuôn mặt như vậy vẫn nói 'ta muốn nguoi', quả nhiên trên đời này **** rất nhiều”.

Cẩn thận bôi dược tốt, nàng lấy ra một quyển sách. Quyển sách này là trên người Lam Mê Hoặc nàng có được, mặc dù không biết là vật gì, cũng đoán được nội dung bên trong rất quan trọng, bằng không hẳn cũng không bất cứ lúc nào cũng mang theo quyển sách bên người.

Nàng lật ra một tờ, chỉ thấy trong phong thượng viết hai chữ “Phương thuốc dân gian”, mở ra nhìn kỹ, nàng lập tức mừng rỡ một hồi.

Nguyên lai, đều là Lam Mê Hoặc vì Từ Quyển Rũ vợ vết tới “Phương thuốc dân gian”, theo địa giai từ một sao đến năm sao đều có, thậm chí còn có hai cái “Phương thuốc dân gian” cấp sáu sao!!!

Bởi vì cha là tông chủ Lam Diệu Thành, nguồn gốc tư chất hẳn cũng rất rộng, hẳn là Lam Mê Hoặc muốn dùng những phương thuốc dân gian này khiến cho Từ Quyển Rũ vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Cò Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cuồng Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Người mang đỉnh hiểm thấy

Bởi vì cha là tông chủ Lam Diệu Thành, nguồn gốc tư chất hẳn cũng rất rộng, hẳn là Lam Mê Hoặc muốn dùng những phương thuốc dân gian này khiến cho Từ Quyển Rũ vui vẻ.

Cái kia, tới nay xảy ra chuyện như vậy, chính mình bị mất mạng không nói, còn bị Từ Đồng chiếm tiện nghi những thứ tâm huyết của hắn.

Quyển sách kia, giờ từ đầu tới cuối, Từ Đồng một lần nữa lật đến trang thứ nhất, ánh mắt dừng trên 3 chữ “Lưu thông máu tán”.

Tham thi thâm, lâu cao vạn trọng bắt đầu từ mặt đất bằng phẳng, nàng biết rõ muốn làm nhất danh đan sư xuất sắc nhất định phải bắt đầu học theo trụ cột nào đó.

Lưu thông máu tán, là đan dược một sao cấp thấp nhất, có thể bổ sung khí huyết.

“Cây kê huyết đằng thập tiền, cây mun tử thập tiền...”

Từ Đồng chỉ nhìn một lần, liền đem tài liệu Lưu thông máu tán ghi trong lòng.

Chuyện dược liệu không cần lo lắng, nguyên liệu đan dược cấp thấp trong cửu thành đều là dược liệu bình thường, bên trong dược cốc Từ gia có rất nhiều, nàng chỉ cần vào đó hái về là được.

Trong những thứ nguyên liệu kia, Thổ Long giáp, Hôi Tước vũ đều không có, nàng phải đi mua, bất quá đây không phải là vấn đề khó khăn. Từ Diệu Thành có cửa hàng bán các loại dược liệu, túi tiền của Lam Mê Hoặc với Từ Quyên Rũ đều ở trong tay nàng, mua những thứ này cũng đủ.

Hiện tại, mấu chốt chính là dược đỉnh, Từ Đồng nàng trước đây chưa từng luyện dược qua, tự nhiên cũng không có dược đỉnh, thứ này nghe nói giá trị xa xỉ, túi tiền hai người họ chỉ sợ không đủ dùng, nàng nên đi đâu mà tìm dược đỉnh bây giờ?

Trong nội tâm nghĩ như vậy, trên cổ tay nàng, một đạo kim quang xuất hiện.

Từ Đồng dời ánh mắt, nàng nghi ngờ nâng tay phải mình lên, đạo kim quang lập tức tràn ra, một dược đỉnh màu đen hiện ra trước mặt nàng.

Cái dược đỉnh này toàn thân đen bóng, trên mặt điêu khắc tinh tế, bốn phương hướng ngày tinh tú, chậm rãi xoay tròn ở trên tay nàng, giống như là trên bầu trời sao dời vật đổi.

“Cửu Tinh đỉnh!”

Từ Đồng nhìn một cái liền nhận ra, đây chính là lúc trước nàng ở trong sa mạc hộ tống Cửu Tinh đỉnh, nàng nhớ rõ lúc máy bay phát nổ, nàng ôm Cửu Tinh đỉnh, tay phải đầy những vết cắt của mảnh vụn, sau đó trong Cửu Tinh đỉnh mơ hồ có đạo kim quang lóe lên.

Chẳng lẽ chính chỗ này cho nàng cơ hội sống lại, hơn nữa còn cùng nàng đi đến thế giới này.

Hiện tại muốn phương thuốc dân gian có phương thuốc dân gian, muốn dược đỉnh có dược đỉnh, hơn nữa nàng có y thuật, đan sư, bị cho là cái gì?

“Hảo, vậy chúng ta cùng nhau làm cho thế giới này xem, phé vật Từ Đồng lại là một thiên tài!”

Suốt đêm không nói chuyện.

Ngày hôm sau, Từ Đồng tỉnh dậy, lập tức nhảy xuống giường, ngắm chính mình trong gương.

Trải qua một êm, nọc ong trên mặt nàng toàn bộ đều đã tiêu trừ hết, nàng không còn là nàng của ngày hôm qua, bộ dạng rất chán ghét: gương mặt tinh xảo thoắt mấy phần non nớt, ngũ quan cũng tinh xảo phi thường, không khó đoán được, vài năm sau nhất định trở thành mỹ nhân khuynh quốc khuynh thành.

Nhất là đôi mắt này, cực kỳ sáng ngời, thâm thúy, nếu như đón ánh sáng nhìn kỹ, sẽ phát hiện con mắt này không phải đen nhánh mà mơ hồ lộ ra vài tia màu tím khó lường.

Gương mặt này, cũng bộ dáng lúc nhỏ của nàng trước khi xuyên việt là giống nhau như đúc.

Từ Đồng cũng không có ngoài ý muốn, đối với y thuật của mình, nàng luôn luôn nắm chắc. Về phần gương mặt này, đã giống nhau cái tên, lớn lên đồng dạng cũng không quá lắm.

Từ trong ngăn tủ lấy ra bộ áo choàng đến thân, nàng đưa tay kéo mũ choàng quá đỉnh đầu.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Cỗ Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cuồng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Tinh quang thú nổi điên

Ngắm trong gương chốc lát, nàng đã tự hóa trang mình thành một thiếu niên trẻ tuổi. Từ Đồng hài lòng cười một tiếng, cất bước ra khỏi phòng, sau đó liền từ cửa nhỏ phía sân sau chạy ra ngoài.

Từ gia là một đại gia tộc, tông cộng có bốn chi, chi có nàng là có thực lực kém nhất trong chi nhất, bởi vậy mới đến cái nơi vắng vẻ này, làm nhiệm vụ trông giữ Dược cốc Từ gia, mà nàng lại ở trong cái tiểu viện hẻo lánh nhất, ngoại trừ những thứ kia đến khi dễ nàng, bình thường căn bản không có người đến. Nàng cũng không sợ có người phát hiện nàng không có ở đây.

Ngựa xe tấp nập, bốn phía lầu cao san sát nhau.

Ở Bắc Châu đại lục có bảy thành, hơn trăm vạn nhân khẩu, lại có vài chục tòa thành nhỏ, lãnh địa thực rộng lớn.

Giờ phút này, trong thành phồn hoa nhất, phía đông từ tinh đường, một thiếu niên áo bào rộng màu đen chậm rãi đi trên đường, bộ dạng tầm mười ba, mười bốn tuổi, khăn mặt đen che hơn nửa khuôn mặt, chỉ chừa đôi nhãn tình mị hoặc.

Thiếu niên này, chính là Từ Đồng.

Hôm nay nàng muốn tới nơi này là muốn mua chút nguyên liệu dùng luyện đan.

Bình thường nơi này sẽ có người Từ gia lui tới, dù sao vừa mới giết hai người, tránh phiền toái một chút nên nàng mới cố ý ngụy trang thành bộ dáng như vậy.

Dừng lại trước một quầy treo biển lớn “Tiệm bán thuốc”, nàng bước chân vào.

Sau quầy, tiểu nhị nghe nàng kể ra những tên thuốc cần thiết, mặt cười như hoa nở: “Thỏ Long Giáp mỗi miếng mười kim tệ, Hôi Tước Vũ mỗi cánh ba mươi kim tệ. Tiểu công tử, ngài muốn bao nhiêu?”

“Năm miếng Thỏ Long Giáp, năm cánh Hôi Tước Vũ!”

Từ Đồng lấy kim tệ trong túi tiền ra thanh toán, vốn dĩ túi tiền nặng trĩu nhảy mất đã nhẹ bằng.

Mặc dù trước đó nàng đã có chỗ chuẩn bị, đoán được những dược liệu này sẽ không dễ mà mua, cho nên dược liệu sang quý như vậy vẫn có điểm vượt qua dự đoán của nàng.

Đem dược liệu thu vào người, nàng cất bước đi ra tiệm thuốc, trong lòng lặng lẽ tính toán, nhất định phải nhanh nghĩ cách kiếm tiền mới được.

“Gào!”

Từ Đồng vừa bước xuống bậc thang cuối của tiệm thuốc, xa xa vang lên một tiếng thét kinh thiên động địa.

Vừa nghe một tiếng hỗn loạn vọng lại, nháy mắt cửa hàng đối diện bị nghiền nát. Một bộ dáng cao lớn từ phía trong lao ra, tên kia cao chừng bốn thước (~4 mét), toàn thân những dây thép nâu đỏ như màu bộ lông, đầu to to tròn tròn, con mắt đen nhỏ tràn đầy lửa giận.

Này là một con gấu ngựa trắng lưỡi liềm (?), tất nhiên là huyền thú năm sao.

Bốn chân thô to như trụ, trong nháy mắt đem mặt đường đá thành bốn cái hố sâu, bụi đất cùng đá vụn bay tung tóe. Người trên đường tựa hồ run rẩy kịch liệt một chút, thét chói tai, tản ra tứ phía. Từ Đồng không lùi bước, chính là hoài nghi về hướng mọi người quay mặt sang.

Dù sao cũng là lần đầu tiên nhìn thấy tinh thú, khó tránh khỏi có chút mới lạ.

“Ca ca, nguy hiểm, chạy trốn mau!”

Tay áo bị nhẹ nhàng lôi kéo, thanh âm non nớt bên cạnh vang lên.

Từ Đồng quay mặt sang, chỉ thấy một tiểu hài tử tầm bốn tuổi, trắng trẻo mập mạp thực đáng yêu lôi kéo tay áo nàng, tựa hồ thấy nàng đứng yên chỗ nguy hiểm này, muốn nàng mau chạy trốn.

“Tĩnh nhi, đi mau!”

Không đợi nàng nói chuyện, một nữ tử trung niên đã chạy qua, ôm lấy đứa bé kia chạy biến về phía đầu phố.

Đứa bé kia bị mẫu thân ôm vào ngực, vẫn phát phát tay về hướng nàng, Từ Đồng nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của hắn, sau cái khăn che mặt, khóe môi nàng khẽ nâng lên, người vẫn như cũ đứng yên tại chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Cô Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cuồng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Xem bệnh tinh thú

Công phu này, tưởng bị phá vỡ, từ bên trong đã lao ra bảy, tám hán tử cao ráo, mỗi người đều cầm trong tay xích sắt lớn màu đen.

“Các ngươi cẩn thận một chút, lát nữa ta làm thịt nó, các ngươi mau bắt lấy!”

Một nam tử trung niên áo bào tơ trong đám người đó lớn tiếng nhắc nhở mọi người, sau đó liền cầm lấy khối thịt tươi trong tay, ném qua phía gấu ngựa trắng lưỡi liềm.

Gấu ngựa đem miếng thịt đớp trong miệng, lập tức đứng lên.

“Hô!”

Nam tử trung niên nhìn ra đây là một cơ hội, lập tức hạ thủ.

Hắn ra lệnh một tiếng, vài nam tử lập tức ném ra xích sắt trong tay, hướng đui gấu ngựa.

Xích sắt vừa quấn lấy gấu ngựa, nó liền “phốc” một tiếng, nhả miếng thịt trong miệng ra, thổng giận rống một tiếng, đứng lên, tùy tiện hất lên liền đem xích sắt trên người quăng ra.

Nam tử trung niên thấy tình thế không ổn, lại ném một khối thịt tươi, kết quả gấu ngựa kia càng tức giận, đem miếng thịt đẩy ra, tứ chi đập mạnh, thân thể to lớn bay lên trời, phóng tới đầu phố.

Tiếng thét chói tai vang lên từ phía, nữ tử trung niên ôm hài tử lão đảo té ngã trên đất. Mắt thấy gấu ngựa bay nhào tới, theo bản năng làm mẹ mà bảo vệ con mình.

“Cẩn thận!”

Từ Đồng hô to một tiếng, ngón tay khẽ động, kim châm vun vút bay ra, thẳng tới gấu ngựa.

Nhoáng một cái, thân thể to lớn ngã phịch xuống đất.

Oanh!

Lại một tiếng động thật lớn, cả con đường như vậy lại có thêm một hố lớn thật sâu, rơi vào bên chân mẹ con kia, chỉ cách chưa đầy một thước.

Nếu chậm một chút nữa, liền vô tới chỗ hai người, một cú này, chỉ sợ mẫu tử kia thịt nát xương tan.

“Các ngươi không sao chứ?”

Từ Đồng nhanh bước tới, đỡ hai người dậy.

Một chút, một nam tử trung niên cũng nhanh chóng chạy tới, cẩn thận xem xét hai mẹ con, vẻ mặt vẫn còn sợ hãi: “Hai người các ngươi sao lại tới đây, thật là hù chết ta?”

Vị nam tử này là kế toán viên của gian tinh thú, hai mẹ con này chính là thê tử cùng hài nhi của hắn.

“Hôm nay là mừng một tháng ba, tinh thần điện mờ ra khảo nghiệm, ta vốn định mang Tinh nhi tới đây để tham gia khảo nghiệm, xem xem quá nhiều người liền cho thị nữ xếp hàng rồi dẫn hắn tới đây chơi đùa, đâu nghĩ đến sẽ gặp chuyện như vậy.”

Nữ nhân kia ôm chặt con mình, sắc mặt tái nhợt, lòng vẫn còn sợ hãi.

Kế toán viên kai thờ dài một hơi, ôm quyền xoay người về phía Từ Đồng, “Đa tạ tiểu công tử cứu giúp thê nhi.”

Từ Đồng ngẩng ngó cái bé trai đáng yêu kia, “Không cần.”

Có thể nói nàng không phải là nam tử hán dọc đường gặp chuyện bất bình chẳng tha, nàng ra tay cứu giúp chẳng qua là vì thấy tiểu hài tử kia thuận mắt, thể thôi.

Mọi người mang số xích sắt ấy trả lại, một người trong đó đi lên phía trước: “Lý tiên sinh, cái gấu ngựa này phải làm sao bây giờ?”

Kế toán viên họ Lý kia liếc mắt nhìn gấu ngựa, mặt lộ rõ tức giận, cái vật điên điên khùng khùng này thiếu chút nữa giết con trai hắn rồi, hận không thể giết nó đi, nhưng hắn chỉ là kế toán viên nhỏ nhỏ, làm gì có đủ tư cách này. “Trước giam lại, chờ thiếu chủ về rồi tính sau.”

“Nếu nó lại nổi con điên khùng thì phải làm sao?” Người nọ vẻ mặt lo lắng.

Từ Đồng nghe vậy, nhàn nhạt mở miệng: “Cũng không phải nó nổi điên, chỉ là nó không thoải mái một chút.”

Nhìn xem nàng, Lý kế toán vẻ mặt kinh ngạc: “Công tử cũng hiểu biết tinh thú?”

“Hiểu sơ sơ một chút.” Từ Đồng nhẹ nhàng hát cầm, “Cổ họng nó bị thương, rắc một cây gai xương, các ngươi chỉ cần đem gai xương kia nhổ ra, cho nó một ít thuốc trị thương là ổn.”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Cô Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cuồng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Khảo nghiệm tinh thần lực

Lập tức có thủ hạ xông đến, dùng gậy lớn cạy miệng con gấu ngựa ra, quả nhiên trong cổ họng nó có tết dây gai dài chừng thước, gai xương làm cổ họng sưng đỏ một mảnh.

Tiểu nhị cẩn thận chui vào miệng nó, gỡ mớ gai xương ra, lại giúp nó bôi một chút thuốc trị thương.

Nhìn nó, lão bản lại nhìn qua phía Tử Đồng như nhìn một vị thần.

“Tiểu công tử, quả nhiên như thần y vậy”

Gấu ngựa cũng cứ như vậy hai ba ngày liền, hần còn mời thuần thú sư đến xem qua, kết quả đều không nói nên lời. Hôm nay như thường lệ cho nó ăn, nó lại điên cuồng đòi ra ngoài lồng sắt.

“Quá khen”

Tử Đồng trên mặt không có chút gợn sóng, chuyện này với những người khác sợ rất khó phát hiện, nàng lại chỉ cần tùy tiện nhìn một cái là phát hiện ra.

Đời trước nàng nghe hai chữ thần y này đến chán rồi, bây giờ tự nhiên nghe cũng không có cảm giác gì ngạc nhiên cho lắm.

Lý chương quỳ đối với nàng lại càng cung kính: “Tiểu công tử có ân lớn, xin hỏi danh tính công tử, ngày lành tới cửa nói lời cảm tạ!”

“Không cần.” Tử Đồng xoay người, nhìn về phía hai mẹ con kia: “Người vừa nói muốn dẫn hần đi làm khảo nghiệm, có thể dẫn ta đi cùng không?”

Hải tử ở thế giới này, đến thời điểm 5 tuổi có thể làm khảo nghiệm thiên phú, xem có chút thiên phú trở thành ma pháp sư không. Lúc 5 tuổi Tử Đồng đã làm khảo nghiệm, đương nhiên, trời cho nàng vô cùng bình thường, không thể làm ma pháp sư, lại có thể chất vô cùng kém, không thể chiến đấu, nàng cứ vậy trở nên vô hình ở Tử gia.

Chuyện này cũng đã xưa rồi, hơn nữa khi đó Tử Đồng còn nhỏ tuổi, trong trí nhớ không quá rõ ràng thế nào là ma pháp, bây giờ nghe hai mẹ con kia nói tới khảo nghiệm, nàng cũng muốn xem thử một chút cái thân thể này là phế vật đến mức nào.

“Đương nhiên có thể.”

Ân nhân cứu mạng có chút yêu cầu, bà ta tự nhiên sẽ không cự tuyệt, dắt tay tiểu hải tử, mang Tử Đồng cùng tới Ma pháp điện.

Phía cuối đường cái, Ma pháp điện hiện ra. Đó là một đại điện hoa mỹ, một viên ánh sao cao cao chực thước trụ vững trên đỉnh điện, trên mặt khám viên tinh thạch màu trắng, dưới ánh mặt trời lóe những tia quang mang nhàn nhạt.

Hàng năm, Ma pháp điện mở ra khảo nghiệm vào đầu tháng ba và tháng chín, chính là ngày này.

Mỗi năm chỉ có hai lần, số người tự nhiên không thể thiếu, thời điểm ba người đi vào Ma pháp điện, đủ thứ loại người đã đem quảng trường phía ngoài điện ma pháp nháo hết cả lên. Đội ngũ tiếp nhận khảo nghiệm cũng đang xếp hàng tiến vào trên đường lớn.

Cũng may, nữ tử trung niên kia đã sắp xếp cho thị nữ đứng xếp hàng chờ bên trong, ba người đỡ phải chờ, bằng không Tử Đồng cũng không đủ kiên nhẫn chờ lâu như vậy.

Theo hai người đi vào cửa chính điện ma pháp, Tử Đồng ngoảnh mặt nhìn lại, chỉ thấy ngọc thạch màu trắng trải thành ánh sao trụ dài bên cạnh, người xem náo nhiệt cũng sớm đã tắt nấp.

Trên đài tinh trụ, ước chừng khoảng ba, bốn người đứng vững, vẫn duy trì sáu cạnh tinh trụ cao cao, trên mặt tổng cộng xếp hàng ba mươi sáu ngọc thạch ánh sao màu bạc trắng.

Bốn phái đài khảo nghiệm, người người tấp nập.

Dưới đài khảo nghiệm, văn thư thần điện mang áo bào tro chịu trách nhiệm làm nhân viên đăng ký, thông qua khảo nghiệm.

Bên cạnh trụ khảo nghiệm, một lão giả áo bào đen, giữa ngực thêu một con ngũ mang tinh màu bạc, xung quanh xếp sáu viên sao nhỏ cùng màu.

Ngũ mang tinh, là biểu tượng của ma pháp sư, màu bạc đại biểu cho hần là thiên giai, bốn phía sáu viên sao nhỏ là đại biểu hần ánh sao chờ.(?)

Nam nhân này là một ma pháp sư thiên giai lục cấp, tên gọi Ấu Dương Liệt, là người của thần điện. Hôm nay hần đến chính là để chủ trì cuộc khảo nghiệm.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Cỗ Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cuồng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Tinh lực biến mất ?

Từ Đồng đứng trước một đám hải tử, hoặc là một ngôi sao cũng không chút sáng, hoặc là chỉ sáng lên hai ngôi sao, lực cảm ứng như vậy không thể nào trở thành ma pháp sư, nhiều nhất là phát triển hướng về luyện đan sư, đối với luyện đan sư yêu cầu tinh thần lực không cao lắm. Chỉ là cực lãng phí thời gian, tài lực, công việc, hơn nữa còn có khả năng phí sức mà không được thù lao xứng đáng. Lũ trẻ kia phần lớn là hải tử gia đình bình thường, nào có được tài lực kia, tự nhiên cũng phải buông bỏ ý định đó.

“Người tiếp theo!”

Âu Dương Liệt vừa mở miệng, mẫu thân Tinh nhi lập tức dặt tay hấn tới. Tinh nhi đặt tay lên tinh trụ.

“Bây giờ nhắm mắt lại, nghĩ về sao trên trời, lúc những vì sao xuất hiện trước mặt, đem cổ lực lượng kia rót vào tinh trụ.”

Âu Dương Liệt nhẹ nhàng chỉ bảo.

Tinh nhi nhắm mắt lại, một lúc lâu, tinh trụ có một vì sao sáng lên, rồi hai sao,... Cuối cùng có ba sao sáng lên, đám người xung quanh đều rất hưng phấn.

Chỉ cần ngôi sao thứ tư sáng lên là có tư cách học tập trở thành ma pháp sư.

Đáng tiếc, Tinh nhi đỏ mặt lên, ngôi sao thứ tư không sáng.

“Tinh lực, ba sao!” Âu Dương Liệt cao giọng tuyên bố.

Tinh nhi có chút thẹn thùng nhìn nương hấn: “Thực xin lỗi, Tinh nhi không thể làm ma pháp sư.”

“Không sao cả.” Mẫu thân Tinh nhi mặc dù có chút thất vọng nhưng vẫn có chút cao hứng, có thể sáng lên ba ngôi sao là giỏi rồi, bọn họ chỉ là những người bình thường, đương nhiên không dám hy vọng xa vời con trai mình có thể trở thành ma pháp sư.

“Thiên hạ này, không phải là nhất định thành ma pháp sư mới cường đại, ta tin tưởng, người lớn lên nhất định là một nam nhân mạnh mẽ, có thể để bảo vệ mẫu thân!” Từ Đồng cười cười xoa khuôn mặt nhỏ nhắn của hấn.

Trời sinh trẻ con dễ dàng vui vẻ, Tinh nhi lại lộ ra khuôn mặt tươi cười, “Đại ca ca, tới phiên người!”

Từ Đồng thu bàn tay về, đi lên đài khảo nghiệm.

Xung quanh, mọi người nhìn thấy một thiếu niên lớn như vậy lên đài, lộ rõ vẻ mặt kinh ngạc. Tới tham gia khảo nghiệm đều là những tiểu hải tử, lớn nhất cũng chỉ sáu, bảy tuổi. Từ Đồng vốn có vóc dáng cao gầy, thoát nhìn như thiếu niên mười bốn, mười lăm tuổi, thật sự hơi lớn.

“Lớn như vậy còn làm khảo nghiệm?”

“Có bệnh, coi như là có lực cảm ứng, nhưng mà muộn như vậy mới tu luyện thì còn dùng cái rắm gì?”

“Đúng vậy, thật sự là nghĩ không ra.”

Xung quanh vang lên những tiếng bàn tán xôn xao.

Từ Đồng chỉ là giả vờ mất diếc tai ngơ, cuộc đời của nàng là của nàng, cần gì để ý người khác thấy thế nào?

Đi lên phía trước, nàng giơ tay trái ấn lên trụ khảo nghiệm, nhắm mắt lại, thử tưởng tượng ngôi sao trên trời, bàn tay chạm vào tinh trụ, trước mắt nàng là bóng tối, sáng lên một cái điểm sáng.

Nếu như nói nàng nhìn thấy cái gì thì chính là một mảnh bầu trời đêm, điểm sáng kia, giống như là một ngôi sao.

Sau đó, hai viên, ba viên... Mấy viên ngôi sao theo sát phía sau sáng lên, trong nháy mắt cũng đã hình thành một mảnh, hơn nữa, nếu như nhìn kỹ, còn có thể nhìn ra những thứ kia những vì sao cũng không phải là tùy ý sắp hàng, mà dường như cả bầu trời sao đồng dạng, tựa như là hợp thành một cái hình dáng gì đó.

Từ Đồng nhìn kỹ lại, muốn xem mảnh tinh đồ kia đến tột cùng là vật gì, kết quả tất cả những vì sao kia thế nhưng lại biến mất trong nháy mắt.

“Tinh lực, lẻ!”

Lão giả cao giọng tuyên bố.

“Lẻ?”

Từ Đồng có chút nghi hoặc, rõ ràng nàng thấy được một mảnh những vì sao, thế nào lại là không có.

Chẳng lẽ trên tinh trụ một ngôi sao cũng không sáng?

“Ta nghĩ nên thử lại một lần, có thể chứ?” Nàng nhìn chăm chú, hỏi lão giả.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Cổ Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cuồng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Dựa vào thực lực làm phiên thế giới

Lão giả nhìn nàng, đại khái là có chút thương cảm nàng lớn như vậy mới đến khảo nghiệm, “Được rồi.”

“Đừng phế mạnh mẽ, xuống đi, ngươi đây là lãng phí thời gian người khác sao?”

“Chiếm hãm cầu không sót chút, thử lại có ích lợi gì, tinh lực không có chính là không có, ngươi thử một ngàn một vạn lần có ích lợi gì?”

Xung quanh, âm thanh khiển trách không vui hỗn độn vang lên.

Tất cả mọi người xếp hàng đợi lâu như vậy, tự nhiên không muốn vì nàng mà lãng phí thời gian.

Từ Đồng xoay mặt, đôi mắt bén nhọn nhìn về phía người đứng ở sau lưng nàng dưới bậc thang kia.

Song phương ánh mắt đối diện nhau, nam tử kia trái tim run lên, lúc này ngậm miệng lại.

Ánh mắt Từ Đồng chậm rãi quét qua bốn phía, cảm giác rung mình, cả đám run sợ trong lòng, tiếng oán giận xung quanh lập tức nhỏ xuống.

Thu hồi ánh mắt, nàng nâng tay phải lên, một lần nữa phóng lên tinh trụ rồi nhắm mắt lại.

Trước mắt nàng, ánh sao lại xuất hiện một lần nữa, lúc này đây, không phải là từng viên một, mà là đồng thời xuất hiện, trực tiếp hiện ra một tòa tinh đồ.

Tinh trụ trước mặt Từ Đồng, phóng tia sáng kỳ dị mãnh liệt.

Ba mươi sáu viên, từ dưới lên trên, trên khảo nghiệm toàn bộ ba mươi sáu ngôi sao đồng thời sáng lên, nguyệt bạch sắc (ánh sáng trắng bạc của trăng) sáng chói trong nháy mắt theo tinh trụ tràn ra, đem trọn vùng trời nhuộm thành một màu sáng trắng bạc như ánh trăng.

Ánh sáng như vậy, thậm chí chen qua ánh mặt trời giữa trưa.

Tất cả mọi người há to miệng, nhìn một màn trước mắt này bàn tán xôn xao.

Ba mươi sáu viên... Ba mươi sáu ngôi sao... Toàn bộ đều sáng?

Hơn nữa, màu sắc tinh thạch này là như thế nào?

Bình thường mà nói, bởi vì trong cơ thể mỗi người có khả năng cảm ứng được lượng ánh sao khác nhau, chỗ tinh thạch hiện ra màu sắc cũng sẽ khác nhau, nếu như là ngôi sao thuộc tính hỏa hệ, sẽ biểu hiện màu đỏ, nếu như là thủy hệ, sẽ biểu hiện màu lam... Màu trắng, là ngôi sao thuộc tính gì?!

Bên cạnh tinh trụ, Âu Dương Liệt, thanh âm run rẩy cả lên: “Tinh lực, ba mươi sáu sao!”

Từ Đồng mở mắt, xem quang hoa (?) trên tinh trụ một chút, thần sắc trên mặt vẫn như cũ, không thay đổi

“Cám ơn!”

Sau đó, nàng xoay người đi xuống bậc thang.

Bất kể là Âu Dương Liệt, vẫn còn chịu trách nhiệm, trèo lên cạnh văn thư, đều vô cùng khiếp sợ, hoàn toàn không nhớ tới giữ nàng lại đăng ký tên, chỗ ở cùng các loại tin tức.

Một đám người xung quanh càng thêm kinh ngạc nhìn quang hoa còn dư vẫn tản ra trên tinh trụ, nguyên một đám đờ người như đá, thế là không có ai chú ý tới Từ Đồng đã rời đi.

Một lát sau _ _ _ _

Hậu điện Tinh thần điện, một bóng dáng như ung lớt đi, lui vào phía sau trụ khảo nghiệm.

Người này phù trường bào trắng tuyết, râu tóc cũng bạc trắng, một đôi màu xanh quang rực, nhẹ nhàng tản ra sau lưng.

Ở nơi ngực của hắn, cũng giống Âu Dương Liệt, mang ngũ tinh đồ án, chỉ là màu sắc ngũ tinh của hắn không phải là màu trắng bạc, mà là màu vàng kim, phía dưới chỉ có ba viên sao nhỏ, cũng là màu vàng kim chói mắt.

Ngũ tinh màu vàng kim đại biểu cho thánh giai, phía dưới có ba viên sao nhỏ, tức là ba sao, vị trường giả này chính là ma pháp sư thánh giai ba sao.

“Thánh giai ba sao ma pháp sư. Chẳng lẽ người nọ là Đại trưởng lão La Ân Cửu Tinh thần điện?”

(*ma pháp sư: CV ghi là tinh thuật sư, nên để ma pháp sư hay sao ạ???)

“Không phải là hắn là ai. Bây giờ La Ân trưởng lão cố ý chạy tới Cửu Tinh thần điện, chính là tự mình chịu trách nhiệm khảo nghiệm trong đợt xuân này, muốn thay Cửu Tinh thần điện vơ vét một đám hài tử có thiên phú.”

Cửu Tinh thần điện, đây chính là thần điện trong thần điện.

Trên Bắc Châu đại lục chỉ có một đế quốc, chính là Bắc Lan đế quốc.

Mặc dù như thế nhưng cũng không phải vương quyền là tuyệt đối, mà là một thế giới cường giả vi tôn, dựa vào thực lực mà làm phiên thế giới.*

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Cô Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cường Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Tuyệt thế thiên tài

Trên đại lục, hai điện có thực lực cường đại nhất mà đứng đầu là Cửu Tinh thần điện, theo sau cũng chính là các phân điện của Cửu Tinh thần điện. Năm thế lực lớn khác, theo thứ tự là Bích Vân Tông, Nguyên Vũ tông, Huyền Vũ điện, Bắc Đẩu Đường cùng với Tinh Y cốc. Trong đó, Cửu Tinh thần điện đào tạo võ sĩ, ma pháp sư cùng với đan dược sư, chứng thực cấp bậc. Sáu đại thế lực có thể nói là đứng đầu.

Bình thường, các điện ma pháp đều lựa ra những học viên đứng đầu, tiến cử vào Cửu tinh thần điện. Nếu hài tử được Cửu Tinh thần điện nhìn trúng sẽ được những huấn luyện tốt nhất, có thể nói là tuyệt đối vinh quang, tương lai tiền đồ vô hạn, bởi vì những người đi ra từ đó, tuyệt đối là cường giả.

“Ngoan nào, nếu như được bọn họ nhìn trúng thì chính là tiền đồ vô lượng!”

“Đúng vậy, đáng tiếc, hài tử nhà chúng ta không có cái thiên phú trời cho kia.”

Trên đài, mọi người rời rít thảo luận, ánh mắt trưởng lão La Ân lướt qua đài khảo nghiệm trống vắng, xoay mặt nhìn về phía Âu Dương Liệt.

“Người đâu rồi???”

“Người?” Âu Dương Liệt phục hồi tinh thần lại, lúc này mới phát hiện ra Từ Đồng đã không còn ở trên đài.

“Mới vừa rồi còn ở đây mà...???”

“Vừa rồi còn ở đây?!” La Ân vừa nghe liền nổi nóng, “Người đi hướng nào???”

“Này...” Âu Dương liệt đỏ mặt lên, hắn cũng biết là do mình thất trách, một cái tuyệt đối thiên tài như vậy lại để hắn chạy đi.

“Vừa rồi quá mức kinh ngạc, ta... không có đề ý!”

La Ân hận không thể đem đầu hắn đập vào trụ tinh thạch cho hắn đi đời luôn đi. Có thể làm sáng lên ba mươi sáu ngôi sao, toàn bộ Bắc Châu đại lục ngàn năm qua đạt tới cái trình độ này bất quá chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay. Gần trăm năm qua vẫn không có, coi như cái người Nguyên Vũ tông kia tuyệt thế thiên tài đi nữa, cũng chỉ có thể làm sáng lên ba mươi lăm ngôi sao mà thôi. Thiếu niên này chính là tuyệt thế thiên tài, vô cùng thiên tài. Thiên tài như vậy lại để chạy mất, làm sao hắn không tức giận cho được?

Có điều tin tức như vậy nhất định sẽ truyền đi rất nhanh chóng.

Thiên tài như vậy, ai lại không muốn, vạn nhất bị người khác nhanh chân đến trước đoạt đi, chính là Cửu Tinh thần điện tăng lên một cái kình địch.

Ngoài mặt, lục đại thế lực rất hòa thuận nhưng trên thực tế, ngoại trừ Tinh Y cốc vị trí siêu nhiên vô cùng bền vững thì năm đại thế lực khác tranh đấu

gay gắt.

Những năm này, các thế lực nhanh chóng khuếch trương, tuyển lượng lớn các hài tử có thiên phú từ khắp nơi, thực lực cũng ngày càng tăng dần lên. Cửu Tinh thần điện cũng vì gia tăng thế lực của mình mới phái ra cả La Ân trưởng lão cùng mấy vị chấp sự, đi ra cả Bắc Châu đại lục với cả mấy tòa chủ thành, tự mình chịu trách nhiệm khảo nghiệm các nơi, chính là muốn tìm những hài tử có thiên phú cao để đem về bồi dưỡng, làm lớn mạnh thế lực của mình. Ở Tử Diệu Thành có thể tìm ra một cái tuyệt đỉnh thiên tài như vậy, làm sao mà trưởng lão La Ân có thể buông tha.

Túm cổ áo Âu Dương Liệt đến nhẩn nhúm, hấn lại quát hỏi: "Người khảo nghiệm kia tên gì, sống ở đâu???"

"Này..." Âu Dương Liệt chỉ hận không thể tìm cái lỗ dưới đất mà chui vào, "Hắn không có đăng ký a..."

"Cái gì?!" May là La Ân trưởng lão được giáo dưỡng tốt, lúc này tuy cực kì tức giận nhưng cũng chỉ có râu ria nhếch lên cao, "Người kia hình dáng như thế nào, ngươi thấy được chứ?"

"Trên mặt hắn che mặt khăn, ta không nhìn thấy."

"Ngươi đi chết luôn đi!!!" La Ân đẩy hắn ra.

"Ta biết rồi."

Một bên, thanh âm bi bô của tiểu oa nhi vang lên...

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Có Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cuồng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Thiếu niên thiên tài

Editor: Lynn

La Ân quay mặt lại, cát tiếng nói về phía tiểu oa nhi cách đó không xa: "Ngươi biết rõ hắn?"

Tinh nhi gật gật đầu, "Đại ca là đi cùng chúng ta, lúc hắn cùng ta nói chuyện, ta có nhìn thấy mặt của hắn, ánh mắt của hắn không giống người khác, ánh mắt của hắn là từ hắc sắc."

"Tử Đồng?!" La Ân như suy nghĩ điều gì, gật gật đầu, như vậy con mắt ở Bắc Châu đại lục xác thực không quá dài (?), vẫn có thể tìm kiếm một chút manh mối. "Người đâu! Lập tức ra dân bố cáo thiên hạ, tìm kiếm thiếu niên tên Tử Đồng. Bất cứ kẻ nào cung cấp thông tin có giá trị cho Ma Pháp điện, thưởng một ngàn kim tệ; nếu giúp Ma Pháp điện tìm được thiếu niên Tử Đồng kia, thưởng mười vạn kim tệ. Còn..." Hắn cảm kích nhìn phía Tinh nhi: "Thưởng hắn một ngàn kim tệ!"

Tiếng cảm thán xung quanh vang lên. Mười vạn kim tệ!!! Người bình thường làm cả đời cũng không có từng ấy tiền nha!

Liền có võ sĩ tinh điện tiếp mệnh lệnh, nhanh chóng bước ra ban bố cáo. La Ân liếc mắt về phía Âu Dương Liệt tại mặt đồ bùng, thờ dài, nhẹ nhàng phát tay.

"Tiếp tục!"

Khảo nghiệm tiếp tục tiến hành, tất cả mọi người vẫn còn đang cảm thán vừa rồi Tử Đồng làm nên kỳ tích.

Tinh lực, ba mươi sáu sao, trình độ như vậy đã không thể hình dung bằng hai chữ thiên tài.

Theo đại diện khảo nghiệm, tin tức này một truyền mười, mười truyền một trăm, lây tốc độ lây lan của ôn dịch mà truyền khắp toàn bộ Tử Diệu Thành.

Từ đầu đường đến cuối hẻm, từ quý tộc đến bình dân, tất cả mọi người đang nghị luận cái thiếu niên Tử Đồng, đến tốt cùng là có thân phận gì. Có không ít người bắt đầu tìm kiếm khắp nơi, nhìn thấy bất kì thiếu niên nào cũng đuổi theo, nhìn cho đỏ con mắt, mục đích cũng chính là cái tiền thưởng giá trị xa xỉ kia.

Bốn chữ "thiếu niên Tử Đồng" này, trong nháy mắt vượt qua bất kì cái gì khác, trở thành đề tài sốt dẻo nhất Tử Diệu Thành.

*** nghịch - thiên - tiểu - cuồng - hậu ***

Dược cốc Tử gia.

Trong khi đó, kẻ nào cả Tử Diệu Thành thành như vậy lại không hề biết mình đã thành một củ khoai nóng bỏng tay như vậy.

Lúc này, nàng công theo giò được nhỏ, xẻng đào được đi vào được cốc. Được liệu cần thiết đã mua được, hiện tại nàng cần phải tìm một ít được liệu khác mới có thể chính thức bắt đầu luyện đan. Bên trong Được cốc cũng có không ít đệ tử Từ gia đi tìm thảo dược mình cần.

Mấy ngày nay, đã kinh truyền ra tin tức, Mộc tiên sinh Tinh Y cốc sẽ đích thân tới Từ Diệu Thành tỷ thí luyện đan, nếu biểu hiện xuất sắc sẽ được hân nhin trúng mà thu vào làm đệ tử. Mộc Tiên sinh chính là thánh giai đại đan sư, nếu được hân đích thân chỉ dạy, tương lai không xa nhất định sẽ trở thành đan sư xuất sắc. Có cơ hội tốt như vậy ai lại bỏ qua cho được, vì vậy mỗi người đều đang rất cố gắng.

Trong chuyện này (?), ngoài tông chủ Từ Dải Thanh, nữ nhi Từ Thương cũng ở trong đó. Dù sao cũng là thiếu nam thiếu nữ trẻ tuổi, một bên đào được, một bên vẫn không quên nói chuyện phiếm, tán gẫu, đương nhiên cũng sẽ nói cái đề tài nóng hổi nhất Từ Diệu Thành.

"Nghe nói ngày hôm qua tinh thần điện có một vị thiếu niên thiên tài tinh lực ba mươi sáu sao, các ngươi có nghe nói không?"

"Cũng ta nghe nói, nghe nói hân có tướng mạo tuấn mỹ, còn cười một dị thú toàn thân ngân bạch."

"Ta cũng nghe nói là hân sau khi thông qua khảo nghiệm, trực tiếp hóa thành hào quang biến mất..."

Từ Thương bức mình cắt đứt lời mọi người nói, "Thật là mù quáng, ta đã sớm nghe cha ta nói, vị Tiểu công tử kia đeo cái khăn đen che mặt, không ai rõ biết hân có hình dạng thế nào, chỉ là nghe nói hân có đôi mắt màu tím. Hơn nữa trước khi đi khảo nghiệm tinh thần điện, hân ở trên đường cái phát nhẹ tay một cái làm ngã một con gấu ngựa, lại liếc một cái thấy ngay trong cổ gấu ngựa bị gai xương đâm. Không chỉ có thiên phú phi thường trời cho, thiếu niên này còn là một vị tuyệt đỉnh thần y đấy!"

Lynn

17:55_T7.06.01.2018

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Cỗ Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cuồng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Muốn chết ?

"Không phải tiểu tử này lớn lên hết sức xấu nên mới dùng khăn đen che mặt đó chứ?" Một thiếu niên đứng bên cạnh chưa xốt nói đạo lý.

"Nói bậy!" Từ Thương lúc này giận hét lên, sau đó về mặt ước mơ nói, "Ta đoán, hân nhất định là một cái thiếu niên cực kì đẹp trai, chẳng qua là làm việc an phận chút thôi!"

"Đúng vậy đúng vậy!"

...

Một đám thiếu nữ lập tức nhao nhao lên phụ họa, người người hai gò má ửng hồng, cặp mắt sáng lên. Cường giả như vậy, tuổi cũng ít như vậy tại sao những thiếu nữ này có thể không hướng tâm về.

"Đôi mắt màu tím?" Cách đó không xa, một vị đệ tử Từ gia lưng đứng thẳng, "Không phải là Từ Đồng chứ?"

Từ khi Từ Đồng mới sinh ra đã có đôi mắt không giống người thường, năm đó mọi người đều cho rằng đó là điềm lành, ai ngờ về sau cha mẹ nàng chết cả, nàng lại là một cái cực phẩm phế vật, vậy là từ điềm lành mọi người liền cho đó là điềm xấu, chuyện này ở Từ gia ai ai cũng biết.

"Ta nói này tên kia, nàng là nữ, được không? Là nữ đấy!" Từ Thương cực kì khinh bỉ nặn ra một câu hừ lạnh, "Cái phế vật kia mà là thiên tài, ta thà đập đầu vào trụ khảo nghiệm mà chết cho xong!"

Mọi người đều đồng ý như vậy.

Cái phế vật kia, thế nào mà lại có thể là thiên tài tinh lực ba mươi sáu sao? Cùng lắm chỉ là trùng tên thôi!

Cách đó không xa, một thiếu nữ chú ý đến Từ Đồng đi vào được cốc, "Mau nhìn, nàng ta đến kia!"

Từ Thương quay mặt sang, quả nhiên thấy Từ Đồng công giò được đi tới, nàng lập tức đứng thẳng sống lưng, "Ồ, đây không phải là Từ Đồng muội muội đó sao? Ngươi cũng tới đây đào được?"

"Đào được? Ta xem xem là đào củ a?" Lập tức có người đứng bên tiếp lời. Ai mà không biết Từ Đồng gốc vô cùng, ngay là được liệu đơn giản nhất như củ Thất Diệp hay củ năm lá nàng đều không phân rõ, làm sao mà nàng đi đào được được?

Từ Thương cười một tiếng, “Các ngươi đừng có nói mò, Từ Đồng muội muội tùy tiện làm cỏ viên thuốc, Bách Thảo tiên sinh liền coi trọng, không chừng còn thu nàng làm đồ đệ đây!”

Một đám người trẻ tuổi đi hái thuốc lập tức cười ra tiếng. Từ Đồng làm ngơ như không nghe thấy, tiếp tục đi vào trong cốc. Ở trong mắt nàng, lũ người kia chỉ bất quá là những con chó. Một bầy chó hướng người mà sủa oanh oanh tạc tạc, đương nhiên nàng không cần để ý tới.

Thân thể này đã mười ba tuổi, tương đương với việc nàng đã lãng phí mười ba năm thời gian. Phú ông không quen ngày cơ cực, nhiều năm là cường giả một phương, làm sao chịu được cảm giác làm kẻ yếu? Hiện tại trong lòng nàng chỉ nghĩ tới một việc - - trở nên mạnh mẽ, trở nên mạnh mẽ, lại trở nên mạnh mẽ, làm sao mà có thời giờ để ý tới một bầy chó.

“Đứng lại!” Từ Thương lại quát lớn một lần nữa, “Tới đây giúp ta công gio được.”

Từ Đồng im lặng, chỉ tiếp tục đi về phía trước.

“Từ Thương, bây giờ Từ Đồng cũng phải làm việc của đan sư, nào có thể giúp ngươi công gio được được, người tự làm lấy đi!” Một nữ tử khác đứng một bên có quan hệ tỷ muội không được tốt lắm lập tức mở miệng.

Sắc mặt Từ Thương thay đổi vạn vạn, trước đây nha đầu kia sẽ lập tức ngoan ngoãn chạy tới nghe sai bảo, hôm nay lại dám không nghe lời nàng, hại nàng mất mặt, cục tức này thiệt nuốt không trôi!

“Phế vật ngu ngốc, ngươi điếc sao?!”

Tức giận mắng một tiếng, nàng giờ tay đem được xúc (*) trong tay ném về phía Từ Đồng. Ánh mắt Từ Đồng lóe sáng lên, tùy ý xoay người một cái, cái được xúc kia đánh vào không khí.

(*) được xúc: cuốc, xẻng nhỏ đào được

Một kích phát ra trở thành vô ích, Từ Thương càng tức giận, “Nha đầu chết tiệt kia, lập tức đem cái xẻng nhặt về cho ta, bằng không xem ta thu thập ngươi như thế nào!”

Chó - - kêu loạn là bình thường, nàng đang vội tìm được nên không để ý tới, đúng là chó điên nổi loạn cắn người, kia – chính là muốn chết!

!!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Có Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cuồng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Thành toàn cho Từ Thương

Ánh mắt Từ Đồng bắt được một cái bóng màu đỏ thấp thoáng trong bụi cây không xa, nàng lạnh lùng cười một tiếng. Khom người xuống bụi cỏ nhặt được xúc lên, xoay người đem đến trước mặt Từ Thương.

“Hừ, coi như ngươi thức thời!” Từ Thương đưa tay tiếp nhận được xúc nàng đưa tới liền ngồi xổm xuống lần nữa, nàng (Từ Thương) muốn tự mình đào thảo được.

Từ Đồng liền xoay người rời đi, hướng đến thâm trung được cốc.

Thấy nàng lại đi, Từ Thương tức giận đứng dậy, thả thảo được cầm trong tay xuống cái sọt, “Ngươi...”

Chỉ nói được một chữ “ngươi”, trên ngón tay lập tức cảm giác đau giống như gai nhọn đâm vào, nhìn lại thì thấy trên ngón tay, một con rắn nhỏ tinh tế màu đỏ tươi chẳng biết từ lúc nào đã cắn vào ngón tay nàng. Loại rắn này nàng cũng không xa lạ gì, cái này gọi là Ngũ hoa hồng xà (?), vô cùng độc.

Mặc dù nàng cũng là thầy thuốc, cũng biết trúng độc thì phải giải, nhưng những thứ này đúng chỉ là kiến thức lý thuyết. Nàng ngày thường đều là đại tiểu thư được nuông chiều từ bé, chuyện đến trên người mình nàng đâu có giữ được tâm tư bình tĩnh thì làm sao nghĩ tới những thứ này

“Cứu mạng a, cứu ta...”

Từ Thương hét ầm lên, dùng sức ném con rắn trong tay ra mà lại không nghĩ rằng nàng càng giãy dựa độc càng phát tán nhanh. Rất nhanh sau đó, nàng ngã co quắp trên mặt đất, trong miệng mũi tràn ra đầy máu tươi.

Thời điểm Trung đại nhân nghe thấy tiếng kêu liền chạy tới. Khi tới nơi thì Từ Thương sớm đã nằm co quắp trên mặt đất, không còn sức sống, từ bàn tay tới mặt là những mảng xanh tím.

Ngũ hoa hồng hoa xà, nếu sau khi rấn cắn, lập tức xử lý, dùng thuốc Đông Y thì còn có một đường sống, còn nếu càng giây dụa thì hậu quả chỉ có là con đường chết.

Tin tức nhanh chóng truyền đi, phụ thân Từ Thương, tông chủ Từ Trường Thanh chạy tới, chỉ thấy nữ nhi mình yêu thương không dút đã chết.

“Là ai đã làm?”

Nữ nhi của hắn dù thế nào cũng là Đan sư cấp hai, lớn lên ở được cốc từ nhỏ, làm sao có thể không cẩn thận mà bị rấn cắn, Từ Trường Thanh không tin đây là một cái sự việc ngẫu nhiên.

Xung quanh, mọi người ngời nhìn ta, ta nhìn người, ai cũng không nói gì. Bọn họ nghĩ trong Dược cốc xà trùng ẩn hiện là chuyện bình thường, nữ nhi nhà người bị cắn, chỉ có thể trách chính năng ta không cẩn thận, đáng đời, mắc mớ gì đến người khác.

“Đại ca, nay trời mây gió bất ngờ, dù sao Từ Thương cũng còn nhỏ, trong cốc xà độc trùng trùng, chuyện như vậy cũng không phải quá mới mẻ!” Từ Trường Vũ âm dương quái khí lại mở miệng, “Ngài... ngài nên bi thương. Được rồi, mọi người đều tản đi, nên làm cái gì thì làm đi, đi hái thuốc nhớ cẩn thận chút, nếu ở đây bị rấn cắn chết chỉ trách các người phúc mỏng mau chết!”

Mọi người lập tức tản ra, chỉ còn lại Từ Trường Thanh cùng vài thân tín của hắn và cổ thi thể Từ Thương xanh xanh tím tím trên mặt đất. Trong lúc đó Từ Đồng đã đi vào sâu trong dược cốc. Cái con rắn nhỏ kia tất nhiên cũng là kiệt tác của nàng. Lúc Từ Thương ném cái cốc bảo nàng đi lượm là đúng lúc nàng thấy con rắn nhỏ kia ngay trước mắt nàng, cách nàng không xa, nàng liền thuận tay bắt nó, ném xuống giỏ dược của Từ Thương. Đương nhiên nếu không có con rắn nhỏ kia, nàng ở nơi này tùy tiện tìm một gốc độc thảo cũng có biện pháp lấy mạng Từ Thương, chỉ là con rắn kia xuất hiện rất đúng lúc nên nàng chỉ lợi dụng chút thôi.

Rất nhanh, Từ Đồng tìm thấy thảo dược mà mình cần, đào vài gốc thả vào cái sọt trên lưng rồi trở về tiểu viện.

Lúc này đã là hoàng hôn, nàng một đường trở lại, đi vào tiểu viện của mình, đẩy cửa ra, chỉ thấy trên bàn để một con hộp com. Nói là hộp com nhưng thức ăn thô ráp trong hộp đã sớm nguội lạnh. Nàng sống như vậy, cứ tồn tại như vậy, ai sẽ tôn trọng nàng? Bọn hạ nhân vội vàng đưa tới chỗ nàng một miếng gọi là com đã xem như không sai rồi. Ai lại quan tâm nàng ăn ngon hay không?

!!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Có Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cuồng Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Bước đầu luyện đan

Từ Đồng chỉ nhìn một chút rồi ném phăng cái hộp com ra ngoài viện. Com canh như vậy chắc chắn nàng sẽ không ăn.

Hiện tại nàng cũng là đang tuổi mới lớn, ăn những thứ như thế thì đào đâu ra dinh dưỡng mà phát triển. Cũng may trước khi vào thành nàng đã dùng ít tiền dư còn lại mua không ít đồ ăn ngon, tất nhiên hiện tại không cần ăn mấy thứ kia nữa rồi. Nàng đem con gà quay mua ở trong thành ra, gặm non nửa con gà thì đầy bụng, lập tức chuẩn bị luyện đan.

Đem cửa sân khóa kỹ càng, Từ Đồng trở lại gian phòng, tâm niệm vừa động, Cửu Tinh đỉnh đã được nàng triệu hồi ra.

Nàng nhẹ nhàng phát tay, Cửu Tinh đỉnh đáp xuống nền gạch, hoá thành một lô đỉnh cao lớn, những tinh đồ án trên thân đỉnh càng phát ra vẻ tinh xảo.

“Mười cây kê huyết đằng, mười cây mun tử...”

Dựa trên nội dung của phương thuốc dân gian, Từ Đồng cẩn thận đem dược liệu bỏ vào lô đỉnh, sau đó lại từ trong túi lấy ra một khối vôi sắc nhìn qua giống như tảng đá nhỏ, là mấy mảnh thổ long giáp, bỏ vào.

Mỗi một viên Lưu thông máu tán chỉ cần một mảnh Thổ long giáp, nàng mua nhiều miếng như vậy chính là vì đề phòng luyện đan thất bại, coi như là đột phá Thánh giai địa đan sư đi nữa cũng không thể luyện một lần là thành công ngay. Đẳng cấp đan dược cũng vậy, đan sư đẳng cấp càng cao thì tỷ lệ thành công càng cao, ngược lại đan sư phẩm cấp thấp thì tỷ lệ thành công cũng thấp. Huống chi hôm nay là nàng lần đầu luyện đan, Từ Đồng cũng chuẩn bị tốt tinh thần cho luyện đan thất bại.

Đem tài liệu cất kỹ, nàng đưa tay đóng nắp đỉnh. Xong hết thấy nàng ngồi xếp bằng trước mặt Cửu Tinh đỉnh.

Lúc trước Từ Đồng cũng có đọc qua phương pháp luyện đan cơ bản, chính là dùng thân thể đan sư làm môi giới, tướng tinh túc lực (?) nhập vào lô đỉnh, lợi dụng tinh lực này loại bỏ những tạp chất trong dược vật, từ đó làm cho dược vật chiết xuất, thăng hoa. Có được tinh thần lực cường đại hơn cũng sẽ không tạo tổn thương lên thân thể.

Đan sư có lực cảm ứng càng mạnh, luyện chế ra đan dược càng thuần túy, dược lực cũng mạnh hung hãn, đẳng cấp đan dược càng cao.

Nhắm chặt hai mắt, Tử Đồng hít một hơi rồi dựa theo cách làm lúc trước ở trên đài khảo nghiệm, bắt đầu ngưng tụ tinh thần lực.

Rất nhanh, trước mắt nàng lại lóe lên điểm sáng một lần nữa. Đồ án tinh lực trong thần thức lại hiện ra. Nàng thấy rõ ràng, ba mươi sáu ngôi sao tạo thành một cái đồ án, hai bên có cánh, thân thể cao gầy ở giữa, tựa hồ là hình một con người mọc hai cánh, lại nhìn giống như một con chim sải cánh.

Đối với mấy cái tinh đồ án này nàng một chút cũng không biết, Tử Đồng liền không nghĩ ngợi nhiều, nàng bắt đầu thử đem cỗ lực lượng kia rót vào được đỉnh

Đôi mi thanh tú, một điểm nguyệt bạch sắc (ánh sáng trắng bạc như ánh trăng) không tiếng động hiện lên, giống như là một thân nguyệt bạch sắc (?)

Ngôi sao thứ nhất trong cơ thể nàng thức tỉnh rồi, điều này cũng có ý nghĩa đúng là nàng có được tinh thần lực, cảm ứng lực, chỉ cần nàng nguyện ý, nàng hoàn toàn có thể làm một đan sư cấp một.

Ngôi sao phía trên, ánh sáng trắng bạc đổ xuống, đem trọn Cửu Tinh đỉnh bao vây lại.

Cảm giác được khác thường, Tử Đồng chậm rãi mở mắt ra, xem hết thấy trước mắt, nàng cũng không có quá nhiều kinh ngạc, chỉ là chăm chú nhìn vào Cửu Tinh đỉnh trước mặt, dùng ý niệm của mình đem những thứ kia hội tụ đến trên người nàng, dùng tinh thần lực rót vào lỗ đỉnh.

Phía trên lỗ đỉnh, ngân quang lóe lên rồi lại mãnh liệt thu vào bên trong đỉnh. Mùi thuốc lan tràn trong không khí. Tử Đồng trong mắt thoáng hiện lên vẻ mừng rỡ!!

Mùi thơm này vừa ngửi lên đã cảm thấy rất thoải mái, làm cho người ta tinh thần thanh thản, sáng khoái, điều này chứng tỏ rằng nàng thành công!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Cô Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cuồng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Tử Đồng vợ vét của cái chi đạo

Editor: Lynn

Nàng đứng người lên, mở nắp đỉnh ra, quả nhiên thấy đan dược lẳng lặng nằm ở giữa được đỉnh, màu sắc đỏ ngầu.

Địa giai một sao "Lưu thông máu tán", luyện thành!

Về mừng rỡ trên mặt nhanh chóng thu lại, Tử Đồng nhanh chóng lại lấy dược liệu thả vào lỗ, tiếp tục luyện chế. Quả thật quen tay hay việc, luyện đan cùng luyện tập quyền cước không có gì khác nhau quá lớn, ngoại trừ trời cho bên ngoài (?), còn lại là luyện tập, chỉ có luyện tập. Chỉ cần thử luyện chế một lần mới có thể hiểu làm thế nào để dùng tinh thần lực trong thời gian ngắn nhất mà luyện chế ra đan dược.

Một lần lại một lần, Tử Đồng đem dược liệu bỏ vào, sau đó ngồi xếp bằng xuống đem tinh thần lực rót vào được đỉnh. Lúc dược liệu đã dùng hết cũng là lúc tinh thần lực trong cơ thể nàng cạn kiệt. Thu hồi Cửu Tinh đỉnh, nàng mệt mỏi ngồi trên ghế dựa, ngắm nhìn mấy viên đan dược lẳng lặng nằm trên bàn – năm viên Lưu thông máu tán, năm viên Tiêu dao hoàn. Mười viên đan dược địa giai một sao tỏa mát ra hương vị thuốc nhẹ nhàng khoan khoái.

“Mới luyện chế mười viên thuốc đã dùng hết tinh thần lực, thân thể này thực quá yếu ớt a ~” Nhìn qua nhìn lại, nhìn tới nhìn lui, Tử Đồng lại thở dài sườn sượt, nhẹ giọng than.

Chỉ tiếc là lúc này trong sân chỉ có mình nàng, bằng không những người khác nghe được nhất định sẽ tức đến học máu. Coi như là Cốc chủ Tinh Y cốc – Bách Thảo tiên sinh là đan sư mạnh nhất Bắc Châu đại lục đi, lần đầu tiên luyện đan cũng chỉ luyện ra hai viên đan dược địa giai một sao, hơn nữa là luyện ba lượt thành công hai lần mà thôi. Nàng luyện một lần liền ra mười viên, lại không có một viên thất bại, tỉ lệ luyện thành trăm phần trăm, nói ra một con số như vậy Bách Thảo tiên sinh còn phải nhảy dựng chân hô to hai chữ “thiên tài”.

Cảm giác thể lực dần dần hồi phục lại, Tử Đồng cất đan dược trên bàn, nhanh chóng giả dạng thành bộ dáng hắc y thiếu niên, rời khỏi tiểu viện. Nguyên liệu hôm qua mới mua xong hôm nay đã dùng hết sạch, nếu còn muốn luyện chế tiếp thì nàng nhất định phải đi mua dược liệu mới thôi. Đan dược một sao thuận lợi luyện thành, nàng cũng muốn thử một chút xem có thể luyện chế ra đan dược địa giai hai sao không.

Trong Phòng thuốc dân gian của Lam Mê Hoặc có hai cái đan dược địa giai hai sao, bên trong cần dùng Tử Ly Huyết cùng Huyền Xà đàm. Có kinh nghiệm từ lần mua trước nàng đã hiểu rõ, một chút kim tệ trong túi nàng khẳng định là không đủ.

Bất quá, chuyện tiền bạc sao? Không làm khó được nàng.

Một đường xuyên qua đường lớn, nàng trực tiếp hướng về đường cái Tử Tinh đường, mặc dù lúc này đã là ban đêm nhưng trên đường cái Tử Tinh đường vẫn như cũ, ồn ào tấp nập xe đến xe đi.

Từ Tinh đường là một phố đông đúc, các loại tinh thú quán, được quây, tiệm vũ khí, đủ các kiểu loại cửa hàng, tuy đây là phố phía Tây nhưng cũng là phố đông đúc nhất Từ Diệu Thành.

Sòng bạc, *****, rạp hát, trà lâu, Đêm khuya trên Từ Tinh đường, thanh sắc khuyến mãi, so với ban ngày còn muốn náo nhiệt hơn.

Tùy tiện nhìn thoáng qua, mục tiêu của Từ Đồng dừng ngay tại mấy chữ to đùng: “Sòng bạc Phúc Tinh”.

Đòi với dị năng nhìn xuyên thấu nàng có được mà nói, còn có chỗ nào dễ kiếm tiền hơn so với sòng bạc?

“Phúc Tinh Sòng bạc”, tên như vậy ta không thích, liền bắt đầu chỗ người đi!” Nhẹ nói mấy tiếng, Từ Đồng trực tiếp đi vào cửa chính sòng bạc.

Trong sòng bạc, người người đông đúc, không thiếu kẻ thiếu niên trộm tiền trong nhà đi đánh bạc, nàng xuất hiện cũng không có hấp dẫn chú ý lắm. Thoáng nhìn qua chút, Từ Đồng tùy ý đến chiếu bạc bên cạnh. Trương chiếu bạc bên này toàn là xúc xắc, nhà cái ném xúc xắc, ngoạn đánh cuộc đoán đơn song.

!!

Lynn

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Có Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cuồng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 20: Người lặp lại lần nữa ?!!

Editor: Lynn

Từ Đồng chỉ là tùy tiện nhìn thoáng qua, cô tay thủ chén xúc xắc nhỏ liền biến thành trong suốt, xem một chút bên trong, ba cái nhị, nàng thẳng tay ném hai miếng kim tệ vào song chữ cách bên trong.

Nhà cái mở chén nhỏ ra, quả nhiên, ba cái nhị, là song.

Song là nhất bồi ngũ, Từ Đồng từ hai miếng kim tệ trực tiếp biến thành mười miếng.

Cứ như thế, liên tiếp sỏ ván cò, trước mặt Từ Đồng đã chất thành đống hơn trăm miếng kim tệ.

Đem bỏ kim tệ vào túi da, nàng xoay người đến một cái gian chiếu bạc khác, đây là trên một cái bàn, đánh cuộc phải là tước bài.

Tự nhiên liếc qua là có thể nhìn thấu tất cả, Từ Đồng tất thắng. Đương nhiên, vì để cho chính mình thắng được không quá rõ ràng, nàng còn cố ý ăn trộm một phen. (??? @@)

Đến lúc nàng chơi hết ba cái bàn, kim tệ của nàng đã biến thành ngân hàng kim phiếu tư nhân. Hai rương hé ra, tổng cộng năm trăm kim tệ, kim tệ linh tinh lán tán cũng có gần trăm cái.

Hơn một ngàn kim tệ, đủ để nàng xài một đoạn dài.

Nàng thu hồi kim phiếu, cất vào túi tiền, ra khỏi sòng bạc. Mới đi vài bước, tiểu nhị liền từ trong sòng bạc ra ngoài chạy theo nàng.

"Tiểu công tử, xin dừng bước!"

Từ Đồng dừng bước, ánh mắt nhàn nhạt rơi trên người tên tiểu nhị.

"Có việc?"

Nếu như đối phương vì nàng già hơn ngàn lời nói (nói nhiều), chắc chắn sẽ đánh ra một tràng tiếng người khó nghe, hiện tại nàng đã ra khỏi sòng bạc, đối phương lại đuổi theo, việc này có chút kỳ quái.

"Chủ nhân nhà ta thật thương thức tiểu công tử đồ thuật, muốn cùng người bàn chút làm ăn!" Tiểu nhị kia giải thích.

"Không có hứng thú."

Từ Đồng xoay người rời đi, thời gian ít ỏi nàng còn muốn tu luyện, không có rảnh ngoạn cùng bọn họ.

"Đứng lại!" Thoáng cái thanh âm tiểu nhị kia liền cường ngạnh, "Người ở sòng bạc chúng ta thắng nhiều tiền như vậy, chủ nhân để mắt người mới mời

ngươi bàn chuyện buôn bán, đừng có mà không biết điều.

Từ Đồng quay mặt sang, một đôi ngươi màu mực tím lạnh lùng quét qua tên tiểu nhị: “Ngươi lặp lại lần nữa?”

Dưới ánh đèn, mắt nàng, phảng phất lộ ra đôi ngươi màu tím như bảo thạch, làm cho người ta tự động không rét mà run.

Nhìn một màn tử nhân như vậy, tiểu nhị có cảm giác rung mình, run cầm cập một chút, không chủ động mà lui về phía sau một bước, “Ngươi ... ngươi là ...”

"Cút!" Từ Đồng lạnh lùng phun ra một chữ.

Tiểu nhị hoảng loạn liền lùi lại vài bước, xoay người chạy về sông bạc, một đường lao đảo xông vào lầu ba.

Lầu ba, trong thính đường, trang sức hoa mỹ, một vị nam tử hơn ba mươi tuổi đầu trọc lười biếng tựa vào tấm da thú trên giường êm, thấy tiểu nhị chạy lên, hần lập tức ngồi thẳng người. Tên nam tử đầu trọc này chính là ông chủ của Phúc Tinh sông bạc, Từ Đạt.

Vừa rồi Từ Đồng nào sông bạc như vậy, tất nhiên là nhân viên sông bạc chú ý tới. Mặc dù nàng đã tận lực che dấu nhưng nhà cái Phúc Tinh sông bạc đều là những kẻ cầm đầu phi thường tinh mắt, trên căn bản đồ khác đến Phúc Tinh sông bạc đều là thua nhiều hơn thắng, thế nhưng Từ Đồng có thể dùng không đến mười cái kim tệ thắng hơn một ngàn kim tệ, rõ ràng công phu đồ thuật rất phi phàm

Nghe người phía dưới báo cáo, Từ Đạt lập tức lệnh nhất danh thủ hạ (thủ hạ đứng đầu) đem Từ Đồng đến hần xem một chút. Có thể thắng tiền từ sông bạc Phúc Tinh, hơn nữa là thắng lớn, đương nhiên hần phải nghĩ biện pháp giữ người lại vì phúc lợi của mình.

"Chủ... Chủ nhân, người kia, người kia..."

Từ Đạt tức giận trừng thủ hạ một cái, "Nói!"

Thủ hạ thở dốc một hơi, "Vừa rồi, đồ khách ở lầu dưới kia, ... chính là cái thiên tài ba mươi sáu sao tinh thần lực!!!

!!

Lynn

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Có Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cuồng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Thiếu niên tô tở

Editor: Lynn

"Cái gì?!" Nhoáng một cái thân hình Từ Đạt đã vọt tới trước mặt tên thủ hạ, “Ngươi chắc chắn đúng là như vậy?”

“Vừa rồi tiểu nhân đuổi đến đường cái, thiếu niên kia quay đầu lại nhìn ta, ta thấy rất rõ ràng, con mắt hần là một màu tím!” Tiểu nhị trả lời thành thật.

Ngoại trừ thân phận bên ngoài là ông chủ sông bạc Phúc Tinh, Từ Đạt còn có thân phận bí mật khác, kể từ khi khảo nghiệm Tinh thần điện truyền ra tin tức truy tìm thiếu niên thiên tài, hần cũng được nhận lệnh, nhất định bằng bất cứ giá nào cũng phải tìm ra cái vị thiên tài kia.

"Hần người ở nơi nào?" Từ Đạt hỏi.

"Tiểu nhân nhận ra hần là người nọ, lập tức liền chạy đến báo cáo, hần... Hần cần phải còn ở trên đường không có đi xa..."

Bốp!

Một cái bạt tai vang lên, tiểu nhị bị Từ Đạt một tát trực tiếp bay ra ngoài. Hai ngày nay, hần đã phái toàn bộ nhân thủ ra cũng không có nửa điểm manh mối, hiện tại người kia đã chạy tới sông bạc nhà hần, tiểu nhị lại để chạy đi mất, làm sao không tức giận được.

Một cái tát đem tiểu nhị đánh bay, thân thể Từ Đạt nhoáng một cái đã đánh vỡ cửa sổ, bắn ra hết trên đường.

Trên đường cái, người đến người đi, còn đâu bóng dáng cái thiếu niên áo đen, sau lưng, bọn tiểu nhị vội vàng đuổi theo.

Từ Đạt vung tay lên, “Tìm, tìm cho ta, quét tung cả Từ Diệu thành cũng phải tìm cho ta!”

*** nghịch - thiên - tiểu - cuồng - hậu ***

Từ Đồng không có chạy tới được điểm ngay, nàng chạy mấy vòng rồi về lại Từ gia. Lúc này được điểm cũng đã đóng cửa, nàng muốn mua được liệu cũng phải chờ sáng mai mới được.

Một đường trở lại tiểu viện, nàng men theo cửa sau chui vào viện của mình. Từ xa đã thấy trong phòng mình đèn sáng, lập tức dừng bước chân.

Ai ở trong phòng của nàng?

Từ Đồng khẽ nheo mắt, nhìn kỹ lại.

Tường phòng trong mắt nàng rất nhanh biến thành trong suốt, nàng thấy rõ một thiếu niên ở trong chính sảnh đi tới đi lui, trên mặt thoáng vài phần lo âu. Đó là một thiếu niên mười sáu mười bảy tuổi, thân hình cao gầy, ánh sáng ngọn đèn le lói hắt lên gương mặt của hắn, mày kiếm mắt sáng, mũi cao môi mỏng, là một gương mặt tuấn mỹ còn có vài phần chất phác.

Thiếu niên này Từ Đồng cũng không xa lạ gì. Hắn là Từ Đồ, là tôi tớ Từ Đồng trước kia, theo Từ Đồng từ năm hắn năm tuổi. Từ Đồng sau năm tuổi được nhận định là một phế vật, hắn vẫn luôn ở bên chiếu cố Từ Đồng, mỗi lần có người bắt nạt Từ Đồng đều là hắn bảo vệ nàng, bị đánh thay nàng, chiếu cố nàng trong cuộc sống hàng ngày. Có thể nói nhờ có Từ Đồ ở đây, Từ Đồng mới có thể sống sót trong hoàn cảnh như vậy, nếu không có hắn, khẳng định cái mạng nhỏ mềm oặt của Từ Đồng sớm đã không còn.

Mấy ngày trước, Từ Đồ bị điều đi vận chuyển mấy lô dược liệu nên tạm thời rời đi, bảo là đi bảy ngày, không nghĩ đến mới năm ngày đã quay trở lại.

Từ Đồng nghi ngờ cất bước lên bậc thang, đẩy cửa phòng ra. Thấy nàng, trong mắt Từ Đồ thoáng hiện lên vẻ kỳ quái, toàn thân da thịt trong nháy mắt căng thẳng, trong mắt cũng là tràn đầy thần sắc đề phòng.

"Người là ai?"

Đưa tay tháo áo khoác, mũ trùm đầu, Từ Đồng khẽ giương cao khoe môi, "Từ Đồ ca ca, người không biết ta?"

"Tiểu Đồng tiểu thư?" Từ Đồ nhận ra là nàng, lập tức liền lộ ra vui vẻ chân thành, "Ta... Ta không nhận ra được."

Nói xong, hắn liền cầm lấy một túi to từ trên bàn ăn đưa đến trước mặt nàng. "Người còn chưa có ăn cơm, nhanh ăn đi."

Từ Đồng tiếp nhận điểm tâm nhưng ánh mắt là xẹt qua bàn tay của hắn.

Lynn

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Cô Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cuồng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Thiên tài

Editor: Lynn

Bàn tay Từ Đồ thập phần bóng loáng, một chút cũng không có dấu vết chai sần thô ráp của người tôi tớ làm việc nặng nhọc, nếu như chỉ nhìn thấy tay hắn, chắc chắn sẽ cho rằng đây là một người sống trong an nhàn sung sướng, là một phú gia đệ tử (đệ tử, con em nhà giàu).

Một người làm việc nặng lại có đôi bàn tay như vậy, chỉ có một nguyên nhân: người đó là một võ sĩ cao cấp, tu luyện đến võ sĩ cao cấp sẽ cải biến thể chất con người, làn da nhìn thoát qua mềm mại nhưng thực ra bền bỉ vô cùng.

Thời điểm vừa mới thấy nàng, vô ý thức Từ Đồ đã biểu hiện ánh mắt đề phòng, toàn bộ Từ Đồng đều thu vào trong mắt, liên hệ với một ít chuyện trong quá khứ, lấy tâm trí của nàng, không khó đoán được Từ Đồ này không đơn giản như vẻ bề ngoài, chất phác thật thà đơn giản.

Một cái thiếu nữ phế vật, nhưng bên cạnh lại có một cường giả, tuyệt đối không bình thường.

Từ Đồng tiện tay cầm lấy một khối điểm tâm, "Từ Đồ ca ca không phải nói bảy ngày mới về, làm sao hôm nay mới năm ngày trở lại rồi?"

"Hoàn thành công việc sớm". Từ Đồ trả lời.

Từ Đồng hơi nhú mày, "Hoàn thành sớm?"

Trong mắt Từ Đồ thoáng hiện lên cái vẻ kỳ quái, "Ta là nói, nói trước làm xong." (?)

Quả nhiên, cái gọi là đi vận chuyển dược liệu bất quá chỉ là lấy cớ mà thôi, người này, mấy ngày nay rời đi nhất định là có nguyên nhân khác.

Từ Đồng nhìn ra manh mối, cũng không có vạch trần, chỉ là ngồi vào bàn bên cạnh bắt đầu ăn điểm tâm. Giăng co hơn nửa đêm, nàng đứng là có chút đói bụng.

Từ Đồng nhìn áo choàng trên người nàng, "Tiểu thư nửa đêm chạy ra ngoài như vậy để làm cái gì?"

Ánh mắt rơi vào nàng, trong mắt Từ Đồng đột nhiên chột lóe lên một mảnh hào quang hoa lệ, hôm trước Tinh thần điện truyền ra truy tìm tuyệt thể thiên tài tinh thần lực ba mươi sáu sao, nghe nói thiếu niên kia khoác áo choàng màu đen, một đôi tử nhãn khác người, chẳng lẽ chính là nàng?!! Hắn vừa rời đi vài ngày, tựa hồ cả người nàng cũng có thay đổi, chẳng lẽ là sức mạnh trong cơ thể nàng đã thức tỉnh rồi?!

Từ Đồng không nói gì, chỉ là giang hai tay ra. Ở trong lòng bàn tay của nàng là những viên thuốc màu đỏ như lửa.

"Lưu thông máu tán?!" Từ Đồng kinh hô một tiếng, "Ở đâu ra nhiều đan dược như vậy?"

"Luyện!" Từ Đồng trả lời.

"Luyện?!" Về mặt Từ Đồng kinh ngạc, "Tiểu thư người bắt đầu chế thuốc từ khi nào?"

"Tối ngày hôm qua." Từ Đồng nhàn nhạt đáp.

Từ Đồng nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng, lại nhìn đan dược trong tay nàng, "Ý của người là tối ngày hôm qua người luyện một lần ra năm viên Lưu thông máu tán?"

"Không phải năm viên, là mười viên." Từ Đồng từ trên thân lấy ra năm viên Tiểu dao hoàn khác, "Còn có năm viên tiêu dao hoàn."

Nhìn mười viên đan dược trên tay nàng, trông mắt Từ Đồng đều trừng to ra. Hắn đi theo bên cạnh Từ Đồng mười năm, có thể nói là hiểu rõ con người của nàng nhất, trước khi hắn đi, Từ Đồng đúng là chưa từng luyện ra dược, bây giờ chỉ một buổi tối liền luyện ra một viên đan dược, là thiên tài, đây quả thực con mẹ nó là thiên tài!

"Đây là tinh mạch lực lượng sao?" Hắn lăm lăm cảm thán.

"Người nói cái gì?" Từ Đồng nghe được thanh âm của hắn, tò mò hỏi.

"A, không có... Không có gì..." Từ Đồng vội vàng che dấu, "Ta là nói, tiểu thư thật là lợi hại!"

Từ Đồng nhìn ra hắn không muốn nói chuyện, cũng không có hỏi nhiều. Nhưng ở trong lòng lại thương thức mấy chữ vừa mới nghe được từ trong miệng hắn, hai chữ "Tinh mạch".

Tinh mạch? Lực lượng của tinh mạch? Đến tột cùng là cái gì đây?!

Chẳng lẽ chính là cái tinh đồ nàng nhìn thấy kia?!

"Dạy ta!" Từ Đồng đứng người lên, nghiêm nghị mở miệng.

"Dạy người?!" Từ Đồng có chút kinh ngạc, "Ta cũng không biết luyện dược, làm thế nào mà dạy người?"

!!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Cô Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cuồng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Bí mật thân thể

Editor: Lynn

"Ta nói không phải đan thuật, mà là võ thuật." Từ Đồng nghiêm mặt nói.

"Võ thuật?" Từ Đồng đưa tay gãi gãi cái ót, "Tiểu thư lại nói đùa, ta ngay cả kiếm cũng không cầm được, làm sao mà biết võ thuật được ạ?"

Từ Đồng không nói gì, chỉ là đột nhiên bước lên một bước, bàn tay phải duỗi ra, hai ngón tay hướng thẳng đến chỗ yếu hại trên cổ Từ Đồng.

Nàng xuất thủ mà không hề báo trước, động tác cực kì lạnh lẽo. Theo bản năng, Từ Đồng nhảy lui một cái tới tận góc phòng, ngón tay Từ Đồng rũ xuống, giữa mấy ngón tay còn có một sợi tóc kéo xuống từ trên người hắn. Sợi tóc trên tay nàng chậm rãi rơi xuống, Từ Đồng cười híp mắt nhìn Từ Đồng ở phải

góc phòng.

"Bây giờ ngươi còn muốn nói ngươi không biết võ thuật không?"

Sắc mặt Từ Đồ trở nên nghiêm nghị, nhìn về phía Từ Đồng trong chính sảnh, năm ngày không thấy, cái tiểu nha đầu này hoàn toàn thay đổi thành một con người khác, không chỉ có bắt đầu luyện đan mà còn có thân thủ lưu loát nhanh nhẹn như vậy, nhìn thấu cả bí mật thân thể của hắn.

"Trước kia đều là ta giả bộ!" Từ Đồng nhún vai, nhàn nhạt trả lời.

Xuyên việt huyền huyền cái gì đó quá phức tạp, ai biết được hắn nghe nàng nói linh hồn đoạt xác tiểu thư nhà hắn có nổi điên lên cho nàng là yêu quý gì đó rồi liều mạng với nàng không. Giải thích như vậy là tốt nhất.

Từ Đồ bước lên một bước, trình trọng quý chân sau xuống trước mặt nàng, "Từ Đồ chúc mừng tiểu thư, những năm này tiểu thư chịu khổ rồi!" Trong giọng nói của hắn khó có thể che giấu hết vẻ cảm khái.

Từ Đồng bước lên phái trước, đỡ hắn dậy, "Nói như vậy là ngươi đã đáp ứng?"

Đứng người lên, Từ Đồ nhẹ nhàng lắc đầu, "Từ Đồ tài sơ học thiền, chỉ sợ tu luyện võ thuật không giúp gì được cho tiểu thư, nhưng người không cần lo lắng, Từ Đồ sẽ giúp ngươi tìm một chút công pháp tu luyện, bây giờ tiểu thư nghỉ ngơi trước, ta đi một chút sẽ trở lại ngay!"

Cười liếc mắt nhìn Từ Đồng, Từ Đồ xoay người đi ra cửa.

Từ Đồng đứng bên cửa, nhìn bóng dáng hắn nhảy ra khỏi sân nhỏ liền đem mũ che kín đầu, áo choàng phủ kín thân bám theo hắn trong đêm tối.

Từ Đồ một đường ra ngoài cửa Từ gia, hướng đến khu nhà giàu thành bắc lao đi, cuối cùng biến mất trước một tòa viện. Ở một gian nhà nhìn qua bình thường trong nội viện, thân hình Từ Đồ rơi xuống mặt đất. Hắn vừa mới đứng vững, một người đã theo phân nửa cửa sổ đang hé mở bay vút ra, huy chương đánh về phía hắn.

"Phụ thân đại nhân, là ta!"

Vỗ ngực một cái búp, bàn tay cứng rắn trước mặt hắn dừng lại, nam tử trung niên một thân huyền y – Từ Quỷ thu bàn tay lại, nhìn con trai đứng trước mặt mình, nét mặt cũng không có mấy phần ôn hòa, "Sao ngươi trở về rồi?"

"Phụ thân không nên tức giận, lần này Từ Đồ trở về là có chuyện vô cùng trọng yếu muốn nói với ngươi." Từ Đồ trả lời.

"Chuyện gì?" Từ Quỷ hỏi.

"Từ Đồng tiểu thư, nàng tối hôm qua đã bắt đầu chế thuốc, hơn nửa luyện một lần liền ra mười viên đan dược địa giai một sao." Bên trong thanh âm Từ Đồ khó nén khỏi sự hưng phấn.

Sắc mặt Từ Quỷ cũng thay đổi, "Thật sự?"

"Ta thấy rất rõ ràng, là năm viên Lưu thông máu tán, năm viên Tiêu dao hoàn, tuyệt sẽ không sai. Không chỉ có như thế, Từ Đồng tiểu thư còn đột nhiên hướng ta ra tay, vạch trần thân phận võ sĩ của ta, nàng còn nói muốn ta dạy nàng luyện tập võ thuật." Từ Đồ mấp máy môi, "Ta có thể cảm giác được lúc này tiểu thư đã hoàn toàn thay đổi, ta có thể xác định, nàng chính là người trước kia ở Tinh thần điện trong nháy mắt thấp sáng toàn bộ ba mươi sáu sao của trụ khảo nghiệm!"

"Thật tốt quá!" Về mặt Từ Quỷ cũng là mừng rỡ, "Mười ba năm, rốt cục cũng đợi đến ngày này."

Trong miệng cảm thán, hắn cất bước đi xuống bậc thang phía dưới. Từ Đồ đuổi theo, "Phụ thân định đi chỗ nào?"

Từ Quỷ dừng bước, "Ngươi cứ ở chỗ này chờ ta!"

!!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Có Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cuồng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Thân phận của Từ Đồ

Editor: Lynn

Từ Đồ ngoan ngoãn chờ đợi, bóng dáng Từ Quỷ liền biến mất ở hậu viện Từ gia.

Chỉ chốc lát sau, Từ Quý quay lại, trong tay đã có thêm một món đồ nho nhỏ.

Đi vào trong, hắn trực tiếp đem đồ trong tay đưa cho Từ Đồ, “Cái này thích hợp để nâng tu luyện tinh lực, ngươi giao lại cho Từ Đồng, nhớ kỹ, không được nói lại lịch những vật này cho nàng, hiện tại không phải là thời điểm cho nàng biết chân tướng sự việc.”

Từ Đồ cẩn thận đem món đồ bảo hộ trong lòng bàn tay. “Từ Đồ hiểu”

Giơ bàn tay lên, vịn lấy bả vai con trai, Từ Quý nói lời thăm thía, “Những năm này ủy khuất cho ngươi, nhưng mà ngươi phải nhớ kỹ, chúng ta là tử sĩ Từ gia, chính là vì bảo vệ người trọng yếu Từ gia mà tồn tại, vô luận gặp phải tình huống gì, ngươi nhất định phải bảo vệ Từ Đồng an toàn, dù là phải hy sinh tính mạng của mình cũng không thể do dự, ngươi hiểu chứ?”

Từ Đồ gật đầu, “Phụ thân yên tâm, Từ Đồ sẽ coi Từ Đồng tiểu thư như sinh mạng của mình mà bảo vệ!”

“Rất tốt, phụ thân sẽ vì ngươi mà kiêu hãnh!” Từ Quý thu bàn tay về, “Đi thôi, trở lại bên cạnh nàng, không để cho bất kì kẻ nào tổn thương nàng, nếu như ngươi cần trợ giúp cứ tới tìm ta, lúc nào cũng được!”

“Vâng!” Gật gật đầu, Từ Đồ cẩn thận thu hồi túi nhỏ, yên lặng không một tiếng động rời đi, một lát liền biến mất trong màn đêm.

Từ Quý chăm chú nhìn theo hướng con trai chạy đi một lát, xoay người trở về phòng.

Trên nóc nhà, Từ Đồng thu liễm khí tức ẩn nấp trong bóng tối nghe lén, xác thực hai người đã rời đi mới cẩn thận bay qua tường biệt viện, hướng về phía tiểu viện của mình mà chạy. Nàng không biết hiện tại phụ thân Từ Đồ đã đến cấp bậc gì, chỉ có thể cảm nhận được hắn mạnh hơn Từ Đồ rất là nhiều, vì vậy lúc Từ Quý mới rời đi nàng cũng không tùy tiện vọt lẹ. Bây giờ thân thể nàng thể lực có hạn, tùy tiện xâm nhập có thể đưa tới phiền toái không cần thiết. Mặc dù không biết Từ Quý lấy món đồ kia ở đâu ra, bất quá nghe được những tin tức này cũng đủ rồi. Chỗ trạch viện này nàng cũng không xa lạ gì, bởi vì nơi này chính là Từ gia chủ trạch.

Vừa rời Từ Quý một đường chạy đi, điểm đến chính là Từ gia chủ viện, những người Từ gia tôn quý, cường đại nhất đều ở đó.

Một đường chạy về tiểu viện của mình ngoài tông Từ gia, nghi vấn trong lòng Từ Đồng xuất hiện một đám.

Nếu như nói nàng thật sự là một hài tử tầm thường ngoài tông Từ gia, tại sao người chủ trạch Từ gia lại phái tử sĩ ở bên cạnh bảo hộ nàng? Lại nói nếu như nàng còn có thân thể khác, vậy đến tốt cùng là người nào, tại sao từ nhỏ đã phải ở ngoài tông Từ gia chịu khổ?!

Xem ra, thân thể của nàng, thật không đơn giản như vẻ bề ngoài!

Từ Đồ về đến tiểu viện Từ Đồng lại không thấy nàng, lòng đang nghi hoặc thì nàng từ ngoài cửa đi vào, trên người cũng đã thay đổi một bộ nữ trang sạch sẽ, đầu tóc ướt nhẹ. Hắn chỉ cho rằng nàng vừa mới đi tắm rửa, lập tức từ trong lòng lấy ra cái bao nhỏ Từ Quý đưa cho hắn, đưa tới trước mặt Từ Đồng.

“Tiểu thư, đây là thứ người cần.”

Từ Đồng tò mò đi lên phía trước, mở bọc nhỏ màu đen lụa ra, chỉ thấy bên trong là một cái thập phần tinh xảo, không phải vàng, không phải là bạc, cũng rất có phân lượng, lớn cỡ cái hộp nhỏ tầm bàn tay, nàng cẩn thận mở hộp ra, trong hộp, một khối ngọc bội trắng như tuyết treo lủng lẳng

“Đây là cái gì?” Nàng tò mò cầm ngọc bài lên.

“Người đem tinh lực của mình rót vào bên trong sẽ biết rõ.” Từ Đồ trả lời.

!!

Lynn

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Cô Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cường Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Tuyệt phẩm tinh mạch

Editor: Lynn

Từ Đồng tâm niệm vừa động, ngôi sao giữa mi tâm nàng sáng lên, một đoàn nguyệt bạch sắc (ánh sáng trắng của trăng) từ lòng bàn tay nàng nhập vào ngọc bài. Trên ngọc bài, tử sắc lộng lẫy chợt lóe thẳng vào mi tâm nàng, trong đầu nàng lập tức hiện lên đồ án tinh thuật. Trong trí nhớ của nàng cũng có chút bóng dáng của nó, trong lòng Từ Đồng lập tức hiểu được, là một đồ án tinh thuật.

Nói đến tinh đồ, chính là phương pháp tinh thuật sử dụng tinh thần lực, tương đương với võ giả giả luyện tập chiêu thức võ công. Võ sĩ là mượn võ lực trong cơ thể mình thi triển ra chiêu thức võ công, còn tinh thuật sư là muốn lợi dụng những ngôi sao tinh thần lực hấp thụ từ đất trời trong cơ thể mình phát huy uy lực cường đại, tinh thuật đồ trong cơ thể mỗi người khác nhau sẽ tạo ra những uy lực khác nhau.

Ví dụ như tinh thuật sư nhất tinh (cấp một) hỏa hệ muốn phát ra một hỏa cầu, chỉ cần ba ngôi sao tạo thành tinh đồ hình tam giác là một hỏa điểm cầu xuất hiện, nếu như muốn phát ra một ngọn lửa sẽ phải sử dụng ít nhất năm ngôi sao mới tạo thành ngọn lửa ngũ mang tinh.

“Đây là gì?” Từ Đồng một bên tra xét tinh đồ vừa mới xuất hiện trong đầu, một bên hỏi Từ Đồ đứng cạnh.

"Cái này... Ta cũng không rõ ràng lắm, tóm lại người cứ yên tâm tu luyện là được, những thứ này thích hợp cho việc tu luyện của người." Từ Đồ trả lời.

Xem ra hẳn đối với mấy cái này cũng không hiểu biết gì nhiều.

Từ Đồ vốn còn có chút lo lắng không biết trả lời như thế nào khi Từ Đồng truy hỏi thêm, may sao Từ Đồng một chữ cũng không hỏi, chỉ thu hồi niệm lực, đem đeo khối ngọc bài kia lên cổ. Loại tinh thuật này khẳng định không bình thường, năng cũng nên bảo quản tốt một chút.

Từ Đồ lại nghiêm nghị mở miệng, “Bất kì loại tu luyện nào cũng bắt đầu từ gốc rễ thấp nhất, người phải làm sáng lên ít nhất ba ngôi sao mới có thể chân chính bắt đầu tu luyện tinh thuật.”

Từ Đồng gật gù đầu, “Thời điểm ta khảo nghiệm thấy rất nhiều ngôi sao tạo thành một chùm sao trông giống như đồ án, là cái gì vậy?”

"Đó là tinh mạch!" Từ Đồ quay mặt sang, ánh mắt sáng lên, “Mặc dù cũng không có ít người có thể thức tỉnh được tinh mạch, trở thành tinh thuật sư, nhưng mà là số lượng sao trong tinh mạch cũng không có nhiều, đẳng cấp tinh mạch cũng phụ thuộc vào số lượng sao khác nhau, chia làm hạ phẩm tinh mạch, thượng phẩm tinh mạch và tuyệt phẩm tinh mạch, tinh mạch người thấy được gồm bao nhiêu ngôi sao tạo thành?”

"Hình như là ba mươi sáu viên!"

Ánh mắt Từ Đồ hiện lên vẻ khiếp sợ cùng kinh ngạc, tinh mạch hạ phẩm gồm mười tám ngôi sao tạo thành, tinh mạch thượng phẩm là hai mươi bảy ngôi sao, một chòm sao gồm ba mươi sáu ngôi sao chính là tuyệt phẩm tinh mạch!

Đề nén kinh ngạc trong lòng, Từ Đồ tiến lên phía trước, vẻ mặt nghiêm túc nhìn nàng, “Tiểu thư, nếu như thật sự người thấy được tinh mạch ba mươi sáu sao, đó chính là tinh mạch cường đại nhất thế gian, bất quá người phải biết đạo lý thất phụ vô tội, hoài bích có tội, ngoài ta ra người không được để người thứ ba biết được chuyện này, nếu không sẽ đưa tới họa sát thân!!”

Từ Đồng trịnh trọng gật đầu, "Ta nhớ kỹ!"

Thiếu niên này lúc trước cũng Từ Đồng ngây người mười năm, đối xử với nguyên chủ thân thể này như thế nào nàng cũng hiểu rõ ràng, huống chi vừa rồi nàng còn nghe lén cuộc nói chuyện giữa hắn và Từ Quý, biết rõ thiếu niên này đối với mình tuyệt đối trung thành, tín nhiệm của nàng đối với hắn cũng tăng lên mấy phần lượng.

!!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Có Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cường Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Củ khoai lang nóng phỏng tay ~

Editor: Lynn

Nàng mở miệng lần nữa, "Ta phải làm thế nào để thức tỉnh ánh sao * của mình lần nữa?"

(ở đây nói thô ra là làm các ngôi sao sáng lên:v)

“Trong cơ thể người đã thức tỉnh được tinh mạch, ánh sao sáng lên chỉ là chuyện tình sớm hay muộn thôi. Cái này có hai cách, một là minh tướng, dùng thần thức, hai là dùng trợ lực từ bên ngoài.”

“Minh tướng? Là như thế nào? Ngoại lực thì dùng cái gì?

“Mượn ngoại lực thì cũng có hai phương thức, một là dùng đan dược phụ trợ, hai là tự đặt chính mình vào hoàn cảnh nguy hiểm, đến đường cùng của sự sống con người sẽ bộc phát năng lực tiềm tàng của cơ thể, như vậy thì ánh sao bên trong mỗi tinh thuật sư có thể sáng lên, tuy nhiên như vậy rất nguy hiểm, tỉ như làm nhiệm vụ để rèn luyện cũng có thể mất mạng như chơi.”

Từ Đồ lại áy náy nhìn nàng, “về phần mình tướng, cái này ta không hiểu rõ cho lắm, ta không có lực cảm ứng đối với ánh sao tinh thuật nên chỉ có thể tập võ, cũng không rõ tinh thuật sư tu luyện như thế nào. Nếu tiểu thư thực sự muốn tu luyện tinh thuật, ngài nên bái một lão sư.”

"Bái sư?" Từ Đồng nhướn mày, "Ta nên đi tìm ai đây?"

"Không cần người đi tìm!" Từ Đồ cười rộ lên, "Ta đoán chỉ cần người nguyện ý sẽ có vô số người chủ động tới cửa cầu xin người làm đệ tử của hần!"

"A?" Từ Đồng tò mò quay mặt sang, "Lời này là như thế nào?"

“Tiểu thư xem xem người còn không biết, kể từ sau khi người khảo nghiệm ở Tinh thần điện, sớm đã chấn kinh toàn bộ Từ Diệu thành, Thủ tọa trưởng lão La Ân của Cửu Tinh thần điện đã ra thông cáo trong thành, phàm là người có thể cung cấp manh mối về tiểu thư đều được thưởng hậu một ngàn kim tệ, tìm được người chính là mười vạn kim tệ!”

Từ Đồ lại do dự một chút, “Đó mới chỉ là Cửu Tinh thần điện, theo ta biết thì ngoài bọn họ ra, trong thành còn có vài sóng thế lực đang tìm người. “

Từ Đồng cười rộ lên, "Nói như vậy hiện tại ta rất nổi tiếng sao?"

Từ Đồ nghiêm trang cải chính, "Không phải là rất nổi tiếng, chính là củ khoai lang nóng phỏng tay."

Từ Đồng nhẹ nhàng gõ đầu, "Nói như vậy, người sư phụ này của ta không thể tùy tiện tìm được.”

"Đó là tự nhiên, bất kể là làm tinh võ sĩ, tinh thuật sư hay cả đan dược sư thì một đạo sư tốt cũng rất quan trọng.” Từ Đồ trả lời.

Nàng tuy có thiên phú tốt, nhưng nếu như không người có kinh nghiệm chỉ dẫn, cô sẽ con đường tu luyện sẽ quanh co, khúc khuỷu nhiều khó khăn, thậm chí là lạc lối vào con đường tà đạo, có một người sư phụ dạy dỗ, chính là có một con đường tắt ngắn gọn an toàn.

"Đã như vậy..." Từ Đồng sờ sờ cái cằm, gương mặt cười tà tà, “tốt lắm, nếu đã vậy ta liền mở một đại hội chọn sư!”

“Đại hội chọn sư?” Từ Đồ có chút dở khóc dở cười, thắc mắc hỏi lại.

Mùa xuân hàng năm Tinh thần điện cũng sẽ lựa chọn hài tử có thiên phú chiêu nhập (chiêu mộ+thu nhập) điện, các tông phái cũng có đại hội tương tự, ngay cả Từ Diệu thành hàng năm cũng có đại hội đan dược sư so đấu với nhau. Những thứ này đều là tông phái chiêu mộ đệ tử, là vì sư chọn đồ, còn cái đại hội chọn sư Từ Đồng vừa nói đúng là lần đầu hần tiên hần được nghe thấy.

“Không sai, chính là đại hội chọn sư, người nói ta chính là củ khoai lang nóng chạm tay có thể bỏng, như vậy nếu họ biết ta muốn tìm sư phụ, nhất định sẽ quật xoắn não lên mà chạy tới, đến lúc đó không phải chúng ta có thể dễ dàng chọn một sư phụ tốt sao?”

Từ Đồ bừng tỉnh, “Đây cũng là một biện pháp tốt, nhưng mà theo lời người nói, nếu tiểu thư từ chối những người kia đồng nghĩa với việc họ trở thành kẻ địch của người, hậu quả như thế này người đã nghĩ đến chưa?”

“Tất nhiên là ta đã nghĩ tới rồi.” Ánh mắt Từ Đồng hiện lên vẻ giảo hoạt vui vẻ, “Vì thế nên ta cũng không tính lấy thân phận thật để đi chọn người.”

!!

—

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Có Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cường Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Cấp người trong thiên hạ một vở kịch hay

Editor: Lynn

Dù sao hiện tại bọn họ chỉ biết nàng là một thiếu niên, liên tính nếu bọn họ có ghi hận cũng sẽ ghi hận lên người hắc bào thiếu niên, có ai nghĩ tới được thiếu niên kia lại chính là phế vật Từ gia Từ Đồng. Còn về sau, khi nàng đã trở nên cường đại rồi thì khi biết rõ chân tướng, muốn xử nàng cũng khó.

Từ Đồ gật đầu tán thành, "Tiểu thư quả nhiên cơ trí, điểm này quả thật Từ Đồ cũng không nghĩ tới." Mặc dù làm như vậy có chút mạo hiểm, nhưng mà theo Từ Đồ hần thấy, Từ Đồng già bộ phế vật nhiều năm, diễn tốt đến như vậy, giờ diễn một tuồng kịch nhỏ cũng như đĩa đồ ăn thôi.

"Người cũng đã đồng ý, vậy ngày mai chúng ta liền cấp cho thiên hạ một vở kịch hay!"

"Hảo!" Từ Đồ gật đầu đáp ứng, do dự một chút, lại nói tiếp, "Còn có một việc, ta phải nhắc nhở tiểu thư, nếu người có chọn sư phụ, vạn lần không nên chọn người Tinh thần điện.”

"Vì sao?"

"Thứ lỗi Tử Đồ không thể nói."

"Tử Đồ đừng dùng ánh mắt lên người hắn, nhìn chăm chú một lát rồi gạt đầu, "Được, ta đáp ứng ngươi!"

Mặc dù Tử Đồ không có nói, nhưng đúng là liên tưởng đến chuyện lúc trước, không khó đoán ra Cửu Tinh thần điện có chỗ bí mật, nếu không Cửu Tinh thần điện lợi hại như vậy, làm sao mà Tử Đồ không để nàng đi chỗ đó học tập đây."

"Cám ơn tiểu thư!" Tử Đồ trình trọng hướng nàng thi lễ một cái, "Bây giờ không còn sớm, ngươi nên nghỉ ngơi sớm một chút."

Xoay người đi ra cửa phòng, Tử Đồ đến gian phòng thấp bé trong góc viện, đó là chỗ hắn ở.

Sau khi Tử Đồ rời khỏi, Tử Đồ cũng không có lập tức nghỉ ngơi. Lúc nàng rảnh, nàng sẽ không lãng phí thời gian. Dọn dẹp mấy thứ trên bàn, nàng ngồi xếp bằng trên giường, nhắm mắt lại thử tìm hiểu về mình tưởng.

Nàng không biết bây giờ nên làm thế nào, chỉ biết dựa theo phương thức lúc trước trưởng lão kia chỉ cho Tinh nhi khi tham gia khảo nghiệm, thử dùng niệm lực của mình cảm thụ.

Rất nhanh, một tinh đồ án lại xuất hiện trong đầu nàng. Chỉ là lúc này, nhìn qua so với lúc ban đầu thì có chút khác biệt. Trên cùng tinh đồ án kia có một ngôi sao có vòng sáng giống như đã sáng lên. Tử Đồ lập tức nghĩ ra, là ánh sao tinh lại xuất hiện giữa lông mày nàng (@@ t đang dịch thành cái mẹ j rồi □()).

Nàng cẩn thận dùng thần thức nhìn đồ án, vị trí ngôi sao thứ nhất của chòm sao này là ở mi tâm (chỗ giữa hai lông mày), tương ứng với – đầu óc, não bộ!

Ngoài đầu não ra, còn một cái trọng yếu nhất với con người hắn là ... trái tim!

Đúng, là trái tim!

Năng lực quan sát cùng khả năng suy luận của nàng rất tốt, chú ý đến đồ án, lại nhìn đến vị trí xuất hiện của ánh sao trên cơ thể liên quan đến vị trí trên đồ án, rất nhanh chóng nàng đã tìm thấy một ngôi sao (@@). Viên này nằm ở phần trung gian tinh đồ, hơi lệch về phía trái, cùng vị trí với trái tim trên cơ thể con người.

Bây giờ nàng đã tìm được vị trí của nó rồi, thế thì nàng phải làm thế nào để nó sáng lên đây?!!

Thời điểm ánh sao thứ nhất sáng lên, cũng là lúc nàng dùng Cửu Tinh đỉnh luyện đan chế thuốc.

Tâm niệm vừa động, Tử Đồ lại triệu hồi Cửu Tinh đỉnh, thần thức khóa trên ánh sao ứng với trái tim, dụng ý niệm lần lượt thử. Nàng cũng không biết rằng nàng dựa theo lý luận y học mà dự đoán, chính là mình tưởng mà mỗi tinh thuật sư cấp một (nhất danh tinh thuật sư) phải làm.

*** nghịch - thiên - tiểu - cuồng - hậu ***

Trời còn chưa sáng, Tử Đồ đã mặc quần áo rời giường, mức nước giếng bên trong viện rửa mặt.

!!

Lynn

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Cô Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cuồng Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Thực lực Tử Đồ

Hắn vừa mới đứng ở trong viện, chuẩn bị luyện tập quyền cước, thân thể lại nhạy bén cảm nhận được một cỗ tinh lực mãnh liệt lại có phần không ổn định truyền ra từ trong phòng. Tử Đồ kinh ngạc, "Không hổ là thiên tài tuyệt phẩm tinh mạch, nhanh như vậy đã tinh lại ngôi sao thứ hai."

Đúng như hắn đoán, trong phòng, ngôi sao thứ hai nơi ngực Tử Đồ đã sáng lên. Mà lúc này trong thần trí nàng, trên tinh đồ án cũng đã sáng nhiều hơn một ánh sao.

Mở mắt ra, Tử Đồ rũ mắt nhìn ánh sao sáng nơi ngực nàng, lạnh lẽo nhảy xuống giường. Mặc dù mình tưởng một đêm, nàng không những không mệt mỏi, ngược lại còn cảm thấy thần nhệ khí sáng, tựa hồ thân thể nhệ đi mấy phần.

Đẩy cửa phòng đi ra ngoài viện, nàng hít một hơi không khí trong lành sáng khoái.

"Chúc mừng tiểu thư!"

Từ Đồ đứng ở dưới bậc thang, sắc mặt tràn đầy vui mừng.

"Sớm." Biết rõ hần đã cảm giác được biến hóa của nàng, Từ Đồ chỉ khẽ mỉm cười, "Hiện tại chúng ta liền bắt đầu luyện võ đi!"

Cũng không có khởi động, thân hình nàng nhoáng một cái đã xông thẳng tới Từ Đồ, cái nàng sử dụng chính là chiêu thức đầu thuật của bộ đội đặc chủng.

Đối với võ giả mà nói, luyện tập hữu hiệu nhất chính là thực chiến. Điểm này không cần Từ Đồ nói nàng cũng biết.

Hiện tại nàng cũng muốn tăng cường độ luyện tập cho thân thể này, thứ hai nàng cũng muốn xem nam nhân tử sĩ trước mặt này đạt đến trình độ nào.

hữu hiệu nhất luyện tập chính là thực chiến.

Từ Đồ nào dám sử dụng hết công lực của mình, chỉ phối hợp né tránh chứ không đánh trả, nhưng vừa quá mười mấy chiêu hần liền phát hiện, thực lực cái tiểu nha đầu trước mặt này so với hần tưởng tượng còn đáng sợ hơn.

Ngón út thon dài nhìn như nhu nhược vô lực, mỗi lần đánh lại là vù vù gió bay, nhất là chiêu thức xảo trá biến hóa thần kỳ, càng chứng tỏ nàng thực chiến rất nhiều lần mới có năng lực ứng biến như vậy.

Nét mặt của hần rất nhanh liền chuyển thành nghiêm túc, mặc dù không có dùng tinh lực tinh võ sĩ những mỗi lần ra chiêu cũng cẩn thận hơn.

Mất thấy khuỷu tay Từ Đồ đánh tới vị trí trái tim hần, Từ Đồ liền theo bản năng tự vệ, lập tức giơ bàn tay lên, nghênh đón thẳng hướng.

Bùm!

Một quyền khuỷu tay đánh vào một chỗ, vang lên âm thanh âm trầm vang dội.

Từ Đồ đứng tại chỗ chưa động, Từ Đồ đã bị hần đánh bay lùi bốn năm bước thân hình mới đứng vững.

Từ Đồ hoảng hốt, vội vàng xông lên đến muốn đỡ nàng, xem kỹ nàng không có bị thương gì, "Tiểu nhân thất thủ, thỉnh tiểu thư trách phạt!"

Từ Đồ chỉ cười khẽ một tiếng, "Ta không sao, Từ Đồ, người nói cho ta biết, hiện tại người đã đến cấp bậc gì?"

"Hỏi tiểu thư, Từ Đồ mới đột phá thiên giai mấy ngày trước!" Từ Đồ thành thật trả lời.

"Mấy ngày nay người rời đi chính là để bề quan đột phá?" Từ Đồ hỏi.

Từ Đồ gật gật đầu, "Ta biết mấy ngày nay tiểu thư chịu không ít ủy khuất, mong người thứ lỗi."

"Người trở nên mạnh mẽ cũng không phải vì bảo vệ ta sao?" Từ Đồ không cho là đúng, cười cười, "Nói, thiên giai tinh võ sĩ đến tột cùng thực lực như thế nào, không bằng người biểu diễn cho ta một chút?"

Từ Đồ xem xét một chút, tiện tay nhặt một tảng đá dưới bụi hoa, nắm trong tay.

"Tiểu thư xem trọng."

Hần vừa nói, trên ngón tay hần có quang mang bạc sắc nhàn nhạt tràn ra (dịch thô: ánh sáng màu trắng bạc nhàn nhạt tràn ra), lại nhẹ nhàng nắm bàn tay lại, sau đó hần chậm rãi xòe tay ra.

Tảng đá vẫn như cũ, Từ Đồ nghi hoặc, hần lại thật thả đưa tay lại gần Từ Đồ hơn, nhẹ nhàng phát tay áo. Trong nháy mắt, tảng đá liền biến thành bột phấn, tung bay trong gió.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Có Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cuồng Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Võ kịch hay bắt đầu diễn

Editor: Nguyệt Dạ

"Thật là lợi hại!" Từ Đồng trầm trở ra tiếng.

Nhẹ nhàng nắm chặt tay, tảng đá liền biến thành bột phấn, hơn nữa còn duy trì hình dáng ban đầu, hẳn cũng không phải là cây mạnh, mà là thực lực chân chính thuộc về tinh võ sĩ thiên giai. Vừa rồi lúc nàng đánh nhau cùng hắn, nếu hắn dùng hết võ lực như ban nãy, lần va chạm đó e rằng nàng không chỉ đơn giản là lùi vài bước mà còn nội thương đến lục phủ ngũ tạng vỡ nát.

"Thế này đâu thấm vào đâu." Từ Đồ xấu hổ cười một tiếng, "Sau này tiểu thư trở thành đại tinh thuật sư, một cái phát tay là có thể đánh rớt một tòa thành trì."

"Người khiêm tốn rồi, nêu tương lai người trở thành võ thần (võ sĩ Thần cấp) không phải cũng có thể làm như vậy sao!" Từ Đồng nhìn chăm chăm thiếu niên trước mặt, ánh mắt tràn đầy thương thức. Phía kia chân trời, hừng đông đã sáng, nàng bước xuống cầu thang, trầm giọng mở miệng:

"Từ Đồ, chúng ta cùng nhau cố gắng, trở thành cường giả chân chính, bẻ gãy thiên hạ, người có muốn không?"

Từ Đồ đứng phía sau nàng, ánh sáng mặt trời chiếu rọi ngược sáng vào Từ Đồng, nàng như phát ra ánh sáng chói mắt làm hắn nghĩ tới cảnh tượng cùng nàng đứng trên cao, đỉnh thiên lập địa, bẻ gãy thiên hạ.

"Hào! Chúng ta cùng nhau cố gắng."

*** nghịch - thiên - tiểu - cuồng - hậu ***

Bên ngoài Tinh thần điện.

Đã liên tục ba ngày từ ngày khảo nghiệm, bên ngoài cũng đã lan truyền tin tức, đám người lui tới đây cũng không ít, dù sao náo nhiệt như vậy, một năm mới có một lần, thế lực các đại gia tộc cũng đem đêm buổi khảo nghiệm làm thời cơ trọng yếu để lôi kéo nhân tài, chắc chắn sẽ không bỏ qua.

Ánh mặt trời chói mắt chiếu rọi cả Từ Diệu Thành, đem toàn thành phồn vinh phủ lên một lớp kim phấn óng ánh rực rỡ. Tinh thần điện hạ bố cáo, tõe giấy màu đỏ tươi vẫn còn ở đó.

Mặc dù phần thưởng mười vạn kim tệ đối với nhiều người nhìn đến đỏ mắt, nhưng họ lự tung cả thành cũng không có tìm được cái thiếu niên truyền thuyết kia, chỉ có thể nhìn tiền mà thần.

Một thiếu niên từ đâu đi tới, trực tiếp đứng trước bảng bố cáo. Mới đầu cũng không ai chú ý đến hắn. Dù sao tin tức này nóng hổi đến vậy, người đến xem không tới một ngàn thì cũng có tám trăm, chẳng có gì lạ.

Thiếu niên này mặc thường phục màu xám tro cực bình thường, khuôn mặt đen thùi lùi vô cùng bản thủ không biết bao lâu mới rửa một lần, vẻ mặt lại chất phác, nhìn qua cũng có chút là lạ.

Thấy hắn đi vào, thị vệ ở bảng bố cáo tinh thần điện cũng không để ý mấy, nhưng đúng lúc này, người thiếu niên lên trước một bước, làm ra một chuyện làm tất cả mọi người khiếp sợ.

Hắn đưa tay ra, bóc bản bố cáo cái roẹt.

Thị vệ hai bên lập tức kinh hãi, tới gần hắn, "Người..."

"Ta biết rõ hắn ở đâu." Người thiếu niên quơ quơ tờ giấy trong tay, Ở đâu đưa kim tệ mới nói."

Võ sĩ tinh điện nhìn sắc mặt thiếu niên, thật thà chất phác không có nửa điểm nói dối, sắc mặt hắn cũng không dám chậm trễ, "Tiểu huynh đệ, người thật sự biết rõ tiểu tổ tông thiên tài kia ở nơi nào?"

Chuyện này đúng là một đại sự kiện, nếu bình thường, tên thiếu niên áo vải này đến liếc mắt hắn cũng lười nâng một cái, nhưng bây giờ tên này dám bóc bản bố cáo thì là một chuyện khác. Bây giờ dừng đầu gối suy nghĩ cũng biết trưởng lão La Ân muốn tìm thiếu niên thiên tài kia đến phát điên rồi.

"Đúng, ta biết." Sắc mặt người thiếu niên này cũng không thay đổi quá nhiều, vẫn thật thà trả lời, "Nhưng mà nếu không có tiền ta sẽ không nói."

Thiếu niên này không ai khác, chính là Từ Đồ.

Đương nhiên, để tránh rước phiền toái cho sau này, Từ Đồng cố ý giúp hắn cải trang một chút.

Võ sĩ tinh điện xem mặt hắn (Từ Đồ) đen thùi lùi cũng không đến nỗi đi lừa thần gạt quỷ, dẫn hắn vào trong, "Người đi theo ta!" Xoay người đi trong Tinh thần điện, Từ Đồ theo hắn (võ sĩ tinh điện) đi vào.

Hai người vừa rời đi, mấy bóng dáng trong đám người cũng mất hút.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Cỗ Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cuồng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 30: Thịt ngon dâng tới miệng

Editor: Hàn Nguyệt Dạ

Đúng như lời Từ Đồ nói, ngoại trừ Tinh thần điện tìm kiếm Từ Đồng ra, cũng không thiếu người tìm nàng. Bọn họ mặc dù không có công khai như Tinh thần điện, trực tiếp dán ra bố cáo, nhưng cũng là phải ra không ít người âm thầm tìm kiếm, bố cáo dán ra bên này đương nhiên cũng phải người quan sát động tĩnh chăm chăm. Hiện tại có người xé cáo thị xuống, lập tức từng người báo tin về phía chủ tử.

Một bên, sớm có người muốn xem nào nhiệt chú ý tới chuyện này.

"Mau nhìn mau nhìn a, có người có manh mối!"

Một câu vang lớn, lập tức thu hút vô số người vây xem nào nhiệt, tò mò đi tới chỗ đó.

Lúc này, Từ Đồ đã đi theo tên kỵ sĩ Tinh thần điện kia vào hậu điện. Ra cái thủ hiệu cho Từ Đồ chờ ở ngoài cửa, kỵ sĩ Tinh thần điện đã tiến vào trong sảnh.

Trong sảnh, La Ân đang cùng vài tên thủ hạ sửa sang lại cho những hải tử thông qua khảo nghiệm kia, chuẩn bị chọn ra những hải tử xuất sắc. Nghe tên kỵ sĩ nói có người bóc bố cáo, hẩn thả danh sách trong tay ra, thân hình nhoáng một cái đã đi tới ngoài cửa.

Quan sát Từ Đồ một cái, hẩn lập tức thấp giọng hỏi, "Người ở tại nơi nào?"

Từ Đồ lại nhìn hẩn một cái, đưa cái tay trái trống không ra, "Kim tệ!"

Hẩn (TĐ) cũng không nhìn đến mười vạn kim tệ đó, nhưng Từ Đồng lại nói, tiền tài là vật ngoài thân, tuy nhiên cũng là vật tốt, miếng thịt ngon dâng tới tận cửa, nàng không nhận thì thật thất lễ nha, vậy nên nàng sẽ không khách khí nhận miếng thịt đó. Nếu tiểu thư đã muốn, vậy thì hẩn sẽ giúp nàng bắt về tận tay.

"Người giúp ta tìm được người, ta tự nhiên sẽ đưa cho người." La Ân vội vàng nói.

"Kim tệ!"

Từ Đồ vẫn tay phải khoanh trước ngực, tay trái chìa ra, ý tứ rất rõ ràng, không đưa kim tệ, hẩn sẽ không dẫn đường.

Bàn tay La Ân chợt lóe, trên bàn tay đã có nhiều hơn một tấm thẻ màu tím, "Đây là Từ ngọc thẻ Ngân hàng Đế quốc, bên trong có mười mấy vạn kim tệ, chỉ cần người dẫn đường, toàn bộ những thứ trong này đều là của người."

Từ Đồ đưa tay, cầm lấy tấm thẻ kia, xoay người đi xuống bậc thang.

La Ân lập tức liền bước nhanh theo sau hẩn, trong phòng kẻ cả tên Âu Dương liệt và mấy tên chấp sự cao cấp của Tinh điện cũng theo ra, đi xuống với hai người, nghĩ mau mau đến xem Từ Đồ nói là thật hay là giả. Dù sao, thiên tài trăm năm khó gặp như vậy, đối với Tinh thần điện vô cùng trọng yếu.

Mấy người nói đuôi nhau đi ra Tinh thần điện, sớm đã có thủ hạ chuẩn bị tốt xe ngựa.

"Ta không thích ngồi xe." Từ Đồ không có lên xe.

Cái loại lý do không thích đi xe ngựa này cũng chỉ là lấy cớ thôi, hẩn cố ý lựa chọn đi bộ chính là vì tạo ra đại thanh địa thế cho Từ Đồng, đồng thời kéo dài thời gian cho nàng chuẩn bị.

La Ân cố nén tức giận, cường chế cái ý nghĩ đem một chương đánh bay Từ Đồ ra sau đầu, cười cười phát tay, "Cũng được, vậy chúng ta đi bộ."

Cứ thế, Từ Đồ dẫn đầu, đằng sau là Đại trưởng lão Cửu Tinh thần điện, phía sau là vài vị chấp sự, sau nữa là Võ sĩ Tinh điện cùng đoàn người xem nào nhiệt đi theo. Trận thế cứ như là xảy ra cái đại sự gì đó.

Lúc này vừa qua giờ Ngọ, phố xá đông người qua, chứng kiến trận thế này, không ít người tò mò tới hỏi thăm sự tình thế nào, nghe nói là tìm được thiếu niên thiên tài kia rồi, lập tức gia nhập đội ngũ đi xem nào nhiệt.

Người đến càng ngày càng nhiều, như một đọa thủy triều, xuyên qua đường phố, dưới sự chỉ dẫn của Từ Đồ, lại xuyên qua mấy đường cái, cuối cùng dừng lại trước tòa trà tửu lâu cực kì nổi danh trên đường này.

"Người ở chỗ nào?" La Ân nhìn bốn phía xung quanh, chỉ thấy người người trên trà lâu mang ánh mắt dò xét từ trên lầu nhìn sang, cũng không có thấy thiếu niên kia

Từ Đồ giơ tay lên, chỉ hướng phía trên, "Không phải ở đằng kia rồi sao?"

Chương 31: Trận đấu đoạt đồ đệ, bắt đầu !

Editor: Hàn Nguyệt Dạ

La Ân nhìn theo hướng ngón tay hần chỉ tới, chỉ thấy trên nóc nhà trà lâu, một người áo đen lười biếng ngồi đó, một chân rũ xuống, một cước giẫm nát thú bên người, bàn tay trắng nõn có xách một con Tử Sa Tiểu Bình không lớn lắm, một tay kia châm chén trà tinh xảo.

Hôm nay nàng không có mang mũ trùm đầu, ba nghìn sợi tóc dài chỉ tùy ý buộc lên bằng dải lụa đen. Trên mặt, một mặt nạ tinh xảo đồng dạng cũng màu đen che khuất phân nửa gương mặt, chỉ lộ ra một nửa dưới, làn da trắng như bạch ngọc, cằm mịn bóng nhon, môi nhỏ hồng chum chim như hoa anh đào nở rộ lại nhấm nháp qua ít nước trà, dưới ánh mặt trời càng thêm óng ánh diễm lệ.

như mực tóc dài tùy ý dùng một cây màu đen sợi tơ buộc ở sau ót.

Mặt nạ tuy che kín nửa trên gương mặt nàng nhưng không có che kín đôi mắt nàng, ánh mặt trời chói chang như vậy, đôi con ngươi như bảo thạch Tử La lan*, tím biếc trong suốt, sáng ngời.

"Ngươi xác định là hần?" La Ân nhìn chăm chú vào thiếu niên áo đen, hỏi.

Tử Đồ dời ánh mắt, nhìn về phía thiếu niên áo đen kia, "Ngươi chính là thiếu niên thiên tài tinh lực ba mươi sáu sao sao?"

Tựa hồ bị tiếng nói phía dưới hấp dẫn, thiếu niên áo đen nhìn xuống.

Theo La Ân cùng nhau chạy tới, chủ trì khảo nghiệm lần trước, chấp sự Âu Dương Liệt ánh mắt chăm chú vào gương mặt thiếu niên kia. Lúc thiếu niên áo đen cúi thấp xuống, trong đầu hần liền có kết luận rõ ràng: thiếu niên trước mắt này chính là người hôm đó. Con ngươi tử sắc kia, cùng với khí chất ngạo nghễ, thần thái bình tĩnh, đều rất giống với thiếu niên khảo nghiệm ngày hôm đó.

"Là hần, Đại trưởng lão, chính là hần, ta nhận ra ánh mắt của hần!"

"Ta có thể đi được chưa?" Tử Đồ ở một bên hỏi.

La Ân bực mình phát phát tay, hiện tại, hần không có nửa điểm tâm tình để ý tới Tử Đồ. Tử Đồ dường như chỉ chờ có vậy, liền xoay người, biến mất ở trong đám đông.

Trên mái nhà trà lâu, Tử Đồ nhìn theo bóng người mất hút trong đám đông mới lác mình đứng dậy, tiện tay lấy ra hai miếng kim tệ ném xuống chỗ chường quây. Hai miếng kim tệ rơi xuống chuẩn xác vào cái khay tiểu nhị cầm từ trong trà lâu ra xem náo nhiệt.

"Tĩnh tiền!"

"Tiểu công tử, xin dừng bước!"

La Ân cấp thiết hô to, sau lưng quang hoa màu xanh nhàn nhạt tràn ra, trong nháy mắt ngưng kết thành hai đạo lục sắc quang dực, bay lên cao, người hần là lướt giữa không trung, ngăn cản Tử Đồ đang đi trên đường.

Ánh mắt Tử Đồ bình tĩnh xẹt qua khuôn mặt già nua của La Ân, nhìn đến chăm chú quang lam dực** phía sau hần, nàng âm thầm sợ hãi thực lực vị lão giả này, trên mặt lại không có nửa điểm tâm tình kích động.

"Có việc gì sao?"

Nếu như là bình thường, có người ăn nói không cung kính với mình như vậy, chỉ sợ La Ân đã giận tái mặt đi. Nhưng bây giờ trên mặt hần lại hiện ra ý cười ôn hòa nhất.

tự nói với mình lời nói, La Ân chỉ sợ đã sớm giận tái mặt đến.

"Tiểu công tử không nên hiểu lầm, ta chỉ muốn mời tiểu công tử theo ta trở về Tinh thần điện một chuyến."

"Ta có đắc tội Thần điện sao?" Tử Đồ cố ý hỏi.

"Đương nhiên không có!" La Ân vội vàng khoát tay, "Kỳ thật là như vậy, ngày đó, tiểu công tử tiếp nhận khảo nghiệm tại Tinh thần điện***, phát hiện ra thiên phú kinh người, mà Cửu Tinh thần điện ta luôn trọng người tài, vì vậy..."

"Chậm đã!" Lời hán vừa nói ra được phân nửa, tiếng hét vang từ đằng xa đã truyền đến.

Âm vang vừa dứt, một đóa kinh hồng từ đằng xa gấp gấp lướt tới, tư thái phiêu dật đáp xuống không xa trà lâu ban nãy.

!!

(*): Hoa Lan Từ La: là loài cây đẹp nổi bật nhất trong tất cả các loài hoa cảnh trong nhà, cánh hoa mềm mượt như nhung, nhiều màu sắc rực rỡ: tím, đỏ thắm, đỏ đậm, đỏ tía, hồng, hồng nhạt, trắng.... Ở đây ý nói mắt Từ Đồng màu tím đẹp như màu tím của loài hoa này.

(**): đại ý là ánh sáng xanh nhàn nhạt từ sau lưng như đôi cánh:>>

(***): Thần điện = Tinh thần điện = Cửu Tinh thần điện

- "Từ Sa Tiểu Bình")) là con thú, thú gì thì chịu)

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Cỗ Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cường Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Điều kiện mê người

Editor: Hàn Nguyệt Dạ

Người nọ khoảng ngoài tứ tuần, khuôn mặt tuấn lãng, khí chất nho nhã.

Chiều bài nhả lâu* cùng lăm chỉ rộng nửa bàn tay, người nọ đáp xuống chiều bài lại đứng vững vàng như đứng trên đỉnh núi, vạt áo xanh nhạt trên người pháp phối khẽ bay trong gió, lộ ra vẻ ngọc thụ lâm phong, có thể đoán được năm xưa trai trẻ của hán cũng cực kì anh tuấn, phong độ. Bên hông, ngọc bội màu xanh rủ xuồng, trên mặt khắc họa tiết nước chảy mây bay cực kì tinh xảo.

Ánh mắt Từ Đồng xẹt qua ngọc bội buông thông bên hông đối phương, "Người là ai?"

"Tại hạ phó tông chủ Bích Vân Tông, Thẩm Thanh Sách". Gương mặt nam tử trung niên vui vẻ, "Nghe nói tiểu công tử ở chỗ này hóng gió phẩm trà, có ý đến cùng người uống một chén."

Người bên dưới nghe đến mấy chữ Bích Vân Tông, nghị luận rồi rít.

"Hán chính là Thẩm Thanh Sách, không nghĩ tới còn trẻ như vậy!"

"Bích Vân Tông như thế cũng phái người tới?"

"Người còn phải hỏi, khẳng định là cũng nhìn trúng thiếu niên này, nên mới đến đây cùng Thần điện đoạt người!"

...

Người ngoài cũng đã đoán ra lai lịch Thẩm Thanh Sách, La Ân trong lòng càng biết rõ, lập tức mở miệng nói, "Thẩm phó tông chủ, ngài làm như vậy tựa hồ có chút không ổn?"

Thẩm Thanh Sách vẫn giữ bộ dáng cười cười như cũ, vân đạm khinh phong, trong giọng nói lại không có nửa điểm ý tứ nhượng bộ.

"La trưởng lão còn phải hỏi, ta Thẩm Thanh Sách thích nhất chính là chuyện náo nhiệt, thấy vị tiểu hữu hợp ý như vậy, sao lại không đến làm quen một phen?"

Nhìn chăm chú vào Từ Đồng, hán cười đến ôn hòa như huynh trưởng nhìn tiểu đệ, "Bích Vân Tông ta chính là có Vân Vụ thụ** tốt nhất Bắc Châu đại lục, tiểu công tử chẳng lẽ không muốn nếm thử?"

Mọi người đều hiểu, hán đúng là nói Vân Vụ thụ, trên thực tế là đưa ra điều kiện hấp dẫn Từ Đồng. Bởi vì trà Vân Vụ thụ là một tồn tại trọng yếu của Bích Vân Tông, cây trà Vân Vụ kia, không chỉ lá trà, còn có thân cành hoa quả đều có tác dụng bồi dưỡng rất tốt đối với việc tu luyện của Tinh thuật sư, chỉ có đệ tử cốt thiên phú tốt nhất Bích Vân Tông mới có thể dùng cháo bột chế biến từ lá cây Vân Vụ.

"Hừ!" Bên phía Bích Vân Tông vừa dứt câu, cách đó không xa đã truyền đến tiếng hừ lạnh khinh thường, "Tiểu công tử đừng nghe hán mê hoặc, cháo bột kia chẳng qua chỉ là chén khổ qua ba kỳ ngâm thang thuốc mà thôi, nơi nào có 'Roi tình đan'*** ăn thoải mái như đây này?"

Nghe được âm thanh khinh bỉ như thế, sắc mặt hán tuy chưa thay đổi, nhưng cũng trầm xuống mấy phần.

Sau câu nói, một bóng người khác lại đáp xuống nóc nhà. Người này có một cái đầu trọc lóc bóng loáng, mặt thấp phần hung tướng, trên người là từng kiện y phục hoa mỹ màu mè, huyết thái dương cao, một đôi mắt bắn ra tinh quang bốn phía****, chính là một cao thủ võ đạo chân chính.

Cùng với tiếng nói, một người khác cũng đã rơi vào nóc nhà.

"Tiểu công tử!" Đầu trọc hướng Từ Đồng ôm quyền một cái, "Tôi hôm qua ở Phúc Tinh sông bạc, Từ Đạt bận rộn công việc, không thể tự mình xuống tiếp đón công tử, mong tiểu công tử thứ lỗi, tiểu công tử đồ thuật phi phạm, Từ Đạt lấy làm ngưỡng mộ, cố ý mang đến đây một viên thiên giai một sao "Roi tinh hoàn tặng cho quý công tử!"

Hắn mở lòng bàn tay ra, quả nhiên bên trong có một lọ thủy tinh không lớn lắm, cái lọ tuy đang đóng nắp, chưa có mở ra nhưng vẫn tỏa ra mùi thơm nhẹ nhàng khoan khoái, dễ chịu, chỉ mới ngửi đã làm cho người ta cảm thấy từng cỗ năng lượng thâm vào ruột gan.

Lần này thì mọi người ở lầu dưới đều thay đổi sắc mặt.

Lầu dưới, mọi người đều là thay đổi sắc mặt.

Đại trưởng lão Thần điện La Ân cũng phát ra ánh mắt âm trầm, một cái đối thủ Bích Vân Tông không nói, bây giờ lại nhảy ra một Trình Giảo Kim***** không rõ lai lịch như thế nào. Thật vất vả mới tìm được thiếu niên thiên tài, lại xuất hiện hai cái kình địch, hẳn thật cao hứng không nổi.

!!

(*): hình như chương trước dịch thiếu:33 cái này theo mình hiểu là đỉnh của mái nhà, đỉnh bốn góc cạnh của mái nhà ...

(**): cây Vân Vụ, => trà Vân Vụ thực: trà chiết xuất từ cây Vân Vụ

(***): Mình k biết tìm cái tên nào hay hơn để thay thế nữa ☐)))

(****): đại loại là ánh mắt nhìn rộng, biết nhìn người

(*****): Trình Giảo Kim(589-665) tự Tri Tiết, là một công thần khai quốc của nhà Đường, tiểu sử của ông bạn đọc có thể tìm hiểu qua google, theo mình hiểu thì tên ông này gắn liền với hành động / nhân vật phá bình / phá rối, kỳ đà cản mũi giữa đường nhảy ra ☐)))

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Có Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cuồng Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Đại trưởng lão cũng liều mạng

Editor: Hàn Nguyệt Dạ

Roi tinh hoàn, chính là thiên giai linh dược, bởi vì sau khi ăn vào có thể trợ giúp tinh thuật sư thức tỉnh một ánh sao trong tinh đồ án mà trước đó cơ thể không thể thức tỉnh được.

Nhất danh tinh thuật sư muốn thức tỉnh ánh sao kì thực không dễ, nhất là đối với những tinh thuật sư có thiên phú tầm thường, có viên đan dược này chính là giúp họ rút ngắn thời gian tu luyện đi rất nhiều. Loại đan dược như thế, có bao nhiêu người có thể không động tâm đây? Càng không nói đến nguyên liệu để làm ra nó, đều thuộc loại quý hiếm vô cùng khó tìm, lại phải có đan dược sư đạt tới trình độ thiên giai mới có thể luyện chế ra được loại thuốc này, độ trân quý của nó đưa trẻ con cũng biết được.

Ở đây có không ít người thường xuyên lui lại Từ Tinh đường cái, nhận ra người nọ là chủ nhân Phúc Tinh sông bạc, cũng có mấy người không biết rõ đến tột cùng người đứng sau lưng hắn là ai.

"Roi tinh hoàn, xem ra Từ Đạt này không phải là nhân vật bình thường!"

"Người lại nói xàm, không có mấy phần bối cảnh, hắn dám tranh người cùng Cửu Tinh thần điện và Bích Vân Tông sao?"

"Cái tiểu công tử thật đúng là mệnh hão, nhiều người muốn thu hắn làm đồ đệ như vậy." Một người ngưỡng mộ trả lời.

"Người lại xàm nữa, hắn là thiên tài tinh lực ba mươi sáu sao, bất luận kẻ nào có thể thu hắn làm môn hạ, vậy thì chờ tương lai cường giả đại danh đại đỉnh thiên hạ gọi một tiếng sư phụ, nắm trong lòng bàn tay, không phải tiểu tử đó mệnh hão, mà là thế lực nào được hắn nhìn trúng mới là đại vận khí."

...

"Khụ!" La Ân ho nhẹ một tiếng, "Trà Vân Vụ xác thực là trà ngon, Roi tinh đan cũng là hảo dược, bất quá, tại hạ cho rằng những thứ này so với thiên tư

của tiểu công tử, vẫn còn kém rất xa. Chỉ cần tiểu công tử chịu theo ta trở về Tinh thần điện, tháp Cửu Tinh thần điện, công tử có thể tùy ý ra vào!"

Lời vừa ả khỏi miệng, một đám người lập tức sôi nổi!

La Ân hài lòng nhìn sắc mặt Từ Đạt cùng Thẩm Thanh Sách, "Tiểu công tử có lẽ không biết rõ lắm Cửu Tinh thần điện Tháp là vật gì, ta không ngại giải thích cho ngươi một chút, Cửu Tinh tháp là nơi Cửu Tinh thần điện ta hao tổn vô số tâm huyết, qua hàng trăm năm, mấy đời người tâm huyết đều dồn vào đó, kiến tạo nên một tòa tháp chứa vô số trận pháp ánh sao, tích tụ rất nhiều linh khí thiên địa trong tháp, có thể nói là nồng độ tinh thần lực trong đây cực kì nồng đậm, gấp mười mấy lần thế giới bên ngoài kia, điều đó tương đương với tu luyện ở đây một ngày, bằng người bình thường tu luyện bên ngoài ít nhất một tháng. Tiểu công tử, đây chính là làm chơi ăn thật, làm ít công to!"

Lời vừa nói xong, vốn là mọi người có chút mê man không hiểu rõ, giờ cũng đã thay đổi sắc mặt.

Tuổi đời con người dù sao cũng có hạn, một người bình thường tu luyện tinh thuật, từ địa giai lên thiên giai có thể mất vài năm, thậm chí vài chục năm. Nếu như có thể vào trong Cửu Tinh tháp tu luyện mười hai ngày, liền tương đương với người khác tu luyện bên ngoài một năm, thực lực chắc chắn có sự tăng tiến đến kinh ngạc.

Từ Đạt đầu trục cùng Thẩm Thanh Sách Bích Vân Tông nghe được cái điều kiện mê người La Ân ném ra, nội tâm đều trầm xuống.

Đan dược tuy trân quý, nhưng chỉ cần có đủ tài lực, vẫn có thể luyện chế được. Còn thời gian, dù đi cả thiên hạ này, có đầy đủ tiền tài cũng không mua được.

Điều kiện của La Ân, thực sự rất mê người. Nếu để cho bọn họ chọn, bọn họ cũng sẽ lựa chọn Cửu Tinh thần điện.

Nhìn sắc mặt hai người, trong mắt La Ân lóe lên vẻ đắc ý. Hừ, muốn cùng ta đoạt người, cũng không nhìn lại chút xem đối thủ của các ngươi là ai?!!

Thẩm Thanh Sách lại mở miệng lần nữa, "Theo ta được biết, muốn tiến vào Cửu Tinh tháp, phải đem linh hồn của mình dâng hiến cho Cửu Tinh thần điện, ta xem vị công tử này, tựa hồ không phải loại người thích bị trói buộc một chỗ, tiểu công tử, ta không có nhìn lầm chứ?"

!!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Có Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cuồng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Đại chiến cướp người

Editor: Bạch Tố Tố.

Beta: Hàn Nguyệt Dạ

Mặc dù Cửu Tinh thần điện đưa ra điều kiện mê người đến cực điểm, có thể có một thiếu niên thiên tài như vậy, dĩ nhiên Thẩm Thanh Sách cũng không muốn bỏ qua. Vì vậy hắn vẫn muốn cố gắng hết sức, tranh thủ một chút cơ hội.

"Đúng vậy" Từ Đạt lúc này cũng đành tạm thời cùng Thẩm Thanh Sách kết thành liên minh, "Tiểu công tử, ta chính là đang nhắc nhở ngươi, Cửu Tinh thần điện đối với cuộc sống rất cứng nhắc lại cay nghiệt, rất không thú vị, nào có được như chúng ta sống tiêu dao tự tại, ngươi cần phải suy nghĩ cho kĩ !" "

"Các vị không phải là người của Tinh điện, làm sao có thể biết rõ chuyện trong Tinh điện ta quy củ là người, sống hay chết, thiên hạ này có chuyện gì là không thể dàn xếp được?" La Ân giảng đạo.

"Tiên sinh chỉ là Đại trưởng lão, cũng không thể đại biểu cho toàn Tinh điện lại đồng ý nói như vậy, không phải là đang lừa gạt tiểu công tử đây sao?" Thẩm Thanh Sách không đáp mà còn hỏi ngược lại La Ân.

Từ Đạt cũng nâng cằm mà nói: "Không sai, tiểu huynh đệ, nếu ngươi tin tưởng ca ca, hãy theo ca ca trở về, ca ca chắc chắn sẽ không làm ngươi thất vọng."

"Hừ!" Thẩm Thanh Sách lạnh lùng: "Chỉ là ông chủ của một sông bạc mà thôi, ngươi có thực lực gì mà đòi tranh với Cửu Tinh thần điện cùng Bích Vân Tông ta?"

"Thẩm tông chủ nói có lý, trời cho tiểu công tử thiên phú như thế, nhất định phải tìm cho được một vị danh sư mới đúng." La Ân đáp.

...

Ba người cứ như vậy, người đối ta đáp, đầu vô mồm chan chất.

Đây đâu còn là dáng vẻ của tông chủ cùng trưởng lão, ba người công kích lẫn nhau, trông như những người đàn bà đánh đá chửi đồng nhau giữa chợ, chỉ là ba người này sang hơn chút, chỉ dùng từ văn nhã đối đáp nhau.

Nhìn bộ dạng ba người mặt đỏ tía tai, hận không thể đánh một hồi cho thoả, Trong lòng Từ Đồng sớm đã hồi hộp, nhưng trên mặt nàng vẫn là một vẻ mặt không có chút dao động.

“Khụ” Nàng ho khan một tiếng.

Ba người lập tức đồng thời im lặng, nhìn về phía nàng.

"Ta nghĩ, có lẽ các vị đã hiểu lầm, ta mặc dù tiếp nhận khảo nghiệm, có thể làm nhất danh tinh thuật sư, bất quá, ta tạm thời chưa có ý muốn báỉ sư!" Nhìn trên mặt ba người hiện ra sự ngạc nhiên, nàng lại cố ý thả ra một lời dụ hoặc, "Ba vị cao nhân xem, chính ta cũng cảm thấy cần phải tìm cho mình một hảo sư phụ thích hợp, ba vị đề xuất điều kiện đều rất hậu đãi, cho nên....."

Đến đây, nàng cố ý kéo dài câu nói.

Ba người nghe nàng nói chưa nghĩ tới việc tìm sư phụ, liền rơi vào cảm giác thất vọng tràn trề, lại nghe nàng nói được nửa câu, lập tức lại thấy có hy vọng, nhìn nàng với ánh mắt mong chờ.

Đừng bảo là là ba người này, lâu dưới một đám người vây xem cũng nín thở, thực muốn xem xem nàng cuối cùng sẽ chọn lựa như thế nào.

"Ba vị nếu như nhìn trúng ta, nếu ta tùy tiện lựa chọn một vị chỉ sợ tổn thương tâm lòng của ba vị, cho nên ta quyết định, giữa trưa mai ở Từ Tinh Đường sẽ chọn báỉ một vị làm sư ở đại hội báỉ sư, thứ nhất là cảm tạ ba vị đã đề ý tới ta, thứ hai ta có thể cẩn thận suy tính một chút, đến tốt cùng trong ba vị ai thích hợp nhất để ta báỉ làm sư."

Nàng lại hướng phía ba người ôm quyền, xoay người nhảy xuống nóc nhà.

“Tiểu công tử” Từ Đạt thấy nàng bỏ đi, hần vội có ý muốn đuổi theo nàng.

Thân thể của Thẩm Thanh Sách nhoáng một cái đã ngăn cản đường đi của hắn: “Nếu vị tiểu công tử kia đã quyết như thế, mọi người cũng nên dựa vào bản sự riêng, cạnh tranh công bằng. Từ lão bản chẳng lẽ muốn công khai cướp người trước mặt thần điện cùng Bích Vân Tông?”

Từ Đạt mặc dù rất sốt ruột, nhưng đối phương đã nói đến nước này, hắn đương nhiên cũng không thể bướng bỉnh đuổi theo nữa, nếu không thì là đang có ý chống đối thần điện cùng Bích Vân Tông, đắc tội cùng lúc hai đại thế lực, hắn gánh không nổi.

"Nếu phó tông chủ đã nói như thế, vậy chúng ta liền cạnh tranh công bằng!" Từ Đạt liếc mắt nhìn hai người, "Nhị vị đều là danh môn chính phái, cũng không nên tự mình phá hư quy củ!"

...

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Cỗ Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cường Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Quả nhiên, xứng đôi với ta !

Editor: Bạch Tố Tố

Beta: Hàn Nguyệt Dạ

“Từ lão bản yên tâm, Bích Vân Tông ta làm việc quang minh chính đại, tuyệt đối sẽ không giở trò sau lưng.” Thẩm Thanh Sách đáp.

Cảm nhận được hai người kia đang nhìn mình, La Ân nói: “Cửu Tinh thần điện ta cũng sẽ không làm trò hề tiện đó.”

“Tốt, vậy ba người chúng ta một lời đã định. Sáng ngày mai, ở Từ Tinh Đường tranh giành một phen.” Nói xong, Từ Đạt xoay người, rời khỏi nơi đó.

Thẩm Thanh Sách phẩy tay áo, phi thân rời đi. La Ân liền thu lại quang dực, đáp xuống đất.

“Trưởng lão?” Âu Dương Liệt cau mày bước đến.

“Phái người theo dõi hai người bọn họ.” La Ân trầm ổn nói: “Nếu như bọn họ dám giở trò sau lưng, Cửu Tinh thần điện ta tuyệt đối không bỏ qua.”

Âu Dương Liệt thưa “Vâng” một tiếng, rồi phát tay, lập tức liền có hai người chấp sự thần điện nhận lệnh ầm vào đám đông dưới kia.

La Ẩn cùng đám người thần điện xoay gót bỏ đi, dân chúng tụ tập dưới kia thấy không còn náo nhiệt để hóng hót, liền bảo nhau tản ra, có vài người quen biết nhau còn hẹn sáng mai cùng đến Tử Tinh Đường ở phố lớn xem náo nhiệt.

☐ nghịch ☐ thiên ☐ tiểu ☐ cuồng ☐ hậu ☐

Từ Đồng nhảy xuống nóc nhà, chạy lướt qua những mái ngói, đi tới một nơi vắng vẻ đầy cây cối rậm rạp.

Nàng liếc mắt nhìn về phía sau, đôi mày khẽ nhăn lại. Tuy không thấy có kẻ theo đuôi mình, nhưng nàng vẫn cảm thấy dường như có một đôi mắt đang dõi theo nàng. Ánh mắt kia, thực rất mạnh mẽ quyết liệt.

“Trốn trốn tránh tránh cái gì? Có bản lĩnh thì lăn ra đây!” Trong miệng quát khê, đôi mắt nàng khẽ hiện ra linh quang, muốn dùng dị năng nhìn xuyên thấu của mình một chút, xem xem rốt cục là người nào đang ẩn mình trốn tránh.

Chợt sau lưng, một ngọn gió từ đâu cuốn đến, nàng mạnh mẽ xoay người, vùng quyền.

Nhưng chưa kịp đánh, cổ tay đã bị một bàn tay ấm áp bắt lấy. Nàng lại vùng quyền trái, trên ngón tay còn ẩn hiện kim châm ám khí.

Lại một lần nữa, cổ tay nàng bị bắt lại.

Nàng nhấc chân dục đá, nào ngờ đối phương đã lường trước, tránh sang một bên, khiến nàng bị mất thế, liền dùng lực đem hai cánh tay nàng trở lại phía sau, hoàn hảo khoá nàng lại.

Từ Đồng thân thể bị chế trụ không cách nào nhúc nhích được, xem ra nàng không phải là đối thủ của hắn. Đã vậy thì dứt khoát không cần động nữa. Đôi mắt tím âm trầm lạnh lẽo giương lên, nàng muốn nhìn một chút kẻ đến là người nào.

Tầm mắt vừa phóng tới, hiện ra là một khuôn mặt anh tuấn như ngọc, đích xác chính là hắc y nhân nàng gặp trên tàng cây đêm đó.

Giờ phút này, gương mặt của hắn hoàn toàn bại lộ dưới ánh mặt trời, ánh nắng toả lên mặt hắn một tầng kim quang sáng chói, thiếu vài phần lãnh ngạo (lạnh lùng + cao ngạo) lại càng hiện rõ hình dáng mê hoặc, khuynh đảo chúng sinh của hắn.

“Xem ra lần trước ta đã xem thường ngươi rồi.” ánh mắt hắc y nam tử chuẩn xác nhìn vào đôi đồng tử của nàng, nhìn chăm chú vào mắt nạ màu đen trên mặt nàng, đôi mày hắn khẽ nhíu lại, tay khẽ gỡ mặt nạ của nàng ra, khuôn mặt tinh xảo của nàng hiện ra dưới ánh sáng mặt trời rực rỡ, đồng tử hắn khẽ co lại. “Quả nhiên, thực xứng đôi với ta.”

Đêm đó, thời điểm hắn gặp nàng, trên mặt nàng tràn đầy độc bao, hắn cũng không biết nàng thực sự có bộ dáng tuyệt mỹ như thế.

Hiện tại, mặt nàng đã sớm hồi phục. Khuôn mặt mặc dù còn nét ngây thơ, nhưng cũng đã hiển lộ nét xinh đẹp, chính là một tiểu mỹ nhân.

"Ba năm sau, ta cưới ngươi."

Sáu chữ này, giống như lúc trước hắn từng nói hắn muốn nàng, quả thực giống nhau, rất bá đạo. Giọng nói này, tựa hồ đã xem nàng là vật chiếm hữu.

Từ Đồng kinh hãi. Hắn cho rằng mình là ai? Muốn cưới nàng? Hắn có hỏi qua ý của nàng sao??

“Ta nói rồi, ta không thích ngươi.”

Rõ ràng thân thể nàng đã bị khống chế, giọng nàng vẫn như trước là một cỗ kiêu ngạo.

Hắc y nam tử nhíu mày, nói: “Ta cũng đã nói rồi, ngươi chỉ cần thần phục ta là đủ!”

Trong từ điển của hắn, chỉ có một từ duy nhất: chinh phục.

Hắn muốn, hắn chinh phục, hắn không muốn, hắn chinh phục, sau đó tự tay hủy diệt!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Tài Bao Có Dòng Chính Nữ: Nghịch Thiên Tiểu Cuồng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.